

BIBLIA ÉS GYÜLEKEZET

2011. július

A Biblia Szövetség folyóirata

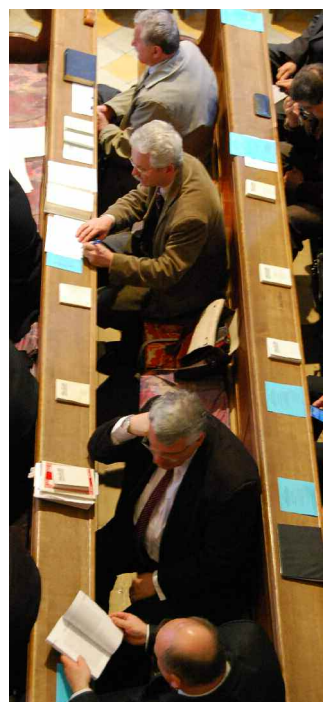
XXIII. évfolyam 2. szám

Ára: 350,- Ft

**„Boldog nép az, melynek
Istene az Úr...” (Zsolt 33,12)**

**Biblia Szövetség
2011. évi közgyűlés és
csendes nap**

ŐRIZZÜK A KINCSET!

FŐTITKÁRI JELENTÉS, ELHANGZOTT BUDAPESTEN, A BSZ KÖZGYŰLÉSÉN, 2011. MÁJUS 7-ÉN

Amikor Jézus a követőit kicsiny nyájnak nevezte (Lk 12,32), ezzel egyrészt azt akarta jelezni, hogy az övéi ebben a világban nem számíthatnak nagy elismerésre, másrészt pedig azt, hogy soha nem lesznek többségben a Földön. A „Ne félj!” biztatással viszont arra utalt, hogy az a szuverén Isten, akinek tetszett őket egykor kiválasztani, azóta is megőrzi övéit a külső nehézségekben, és majd beviszi megváltott gyermekeit örök országába. Ez adta és adja ma is Isten gyermekeinek biztonságát a szellemileg és fizikailag is forrongó, és sorozatosan megrendülő világban. A Biblia Szövetség (BSZ) léte, működése és fennmaradása jelzi, hogy amíg hűek maradunk az Igéhez, az Úr ígérétevel mi is komolyan számolhatunk.

1./ A BSZ kicsiny csapata megalakulása óta kontinentális méretű lelki és szellemi földrendések közepette járja a keskeny utat, és végzi misszióját. Ezt a tényt jó, ha tagjaink közül mindenki világosan látja. Amikor a kontinentális szót használom, azzal azt szeretném érzékeltetni, hogy minden, a világ bármely pontján zajló esemény hatással van missziós szervezetünkre is. Egyes hatások gyorsabban, mások lassabban érnek el bennünket, ezért szükséges, hogy az őrállók előre jelezzék a különféle lelki földrendések hatásainak közeldét.

Így mi sem hallgathatjuk el például azt a szomorú tényt, hogy világszerte növekszik az egyre drasztikusabb formában megnyilvánuló keresztyén-üldözés. Közel százmillió(!) azoknak a keresztyéneknek száma, akik nem csupán szellemi és társadalmi diszkriminációt, de börtönt és kínzásokat is szenvednek hitükért, vagy brutálisan kivégzik őket. Az a körülmény pedig, hogy az Európai Unió, illetve más, erre is hivatott világszervezet nem emeli fel szavát a keresztyén-üldözés ellen – hiszen a magyar miniszterelnök ilyen jellegű kérése is visszhang nélkül maradt az Unióban, vagy a magyar alkotmány bevezetőjében szereplő,

Himnuszunkból kölcsönzött „Isten, áldd meg a magyart!” kezdősört (Isten nevének említése miatt) sokan hevesen kifogásolják –, azt jelzik, hogy a biblia-hű keresztyének szellemi diszkriminációja már országhatárunkon kopogtat.

Ezzel egyidejűleg világszerte – különösen Európában – növekszik az egyházat elhagyó, hitüket csak otthonukban gyakorló, ún. egyház nélküli keresztyének száma, ami világviszonylatban szintén 100 milliós nagyságúra tehető. Hazánkban is egyre nő a magukat ugyan tudatosan keresztyénnek valló, de a Bibliát nem ismerő és nem is olvasó emberek csapata. Bizonyára ennek következménye az is, hogy egyre több szekta és tévtanító toborozhat követőket a magukat jó református egyháztagnak gondoló emberek, de még a teológiai hallgatók közül is.

Nyugat-Európában terjed a vallási anarchia és káosz. A magyar protestáns egyházakra legnagyobb hatást gyakorló német protestáns egyházból (EKD) immár évente 170.000 ember lép ki. Németországban pl. éppen látványos médiaháború zajlik, mert az egyház zsinata engedélyt adott arra, hogy a homoszexuális férfi, illetve leszbikus női lelkész-párok együtt élhetnek a parókián, de lehetővé tette a homofil párok egyházi megáldását is. A belső egyházi háború másik előidézője az a növekvő számú, teológiai tanárok és lelkészek által képviselt és hirdetett tanítás, hogy Jézus Krisztus kereszthalála csupán mártírhalál volt, ami nem üdvyszerző. Ezt a látásukat azzal a kérdéssel indokolják, hogy miféle Isten az, aki mások bűnéért a saját fiát áldozta fel a kereszten. Isten nem ilyen – állítják ők.

Tudom, többen is úgy vélekednek, hogy nekünk nincs közünk mindehhez. Holott sokkal fontosabb üzenete van az ilyen történéseknek számunkra, mint azt gondolnánk. Például a magyar református egyházvezetőség éppen ezekben a hetekben toboroz fiatalokat és felnőtteket ingyenes túrára, a Drezdában rendezendő egyházi fesztiválra. Ezt a rendez-

vényt már évek óta botrányok jellemzik. Hiszen a keresztyén résztvevőket hol egy muzulmán mecsetbe hívták közös imára, hol pedig a dalai lámát hallgathatták nagy éljenzésekkel kísérve. De történt már olyan is, amikor a homoszexuális életformát propagálták. S hogy a megtévesztés teljes legyen, a fesztiválon szerepelhettek az evangéliumi egyesületek, közösségek képviselői is. Tehát teljes a szinkretizmus, a világosság megtévesztő összekeverése a sötétséggel.

Hasonló problémákkal küzdenek a holland reformátusok és az angol nyelvterületen élő anglikán egyház tagjai is. Az utóbbi egyházból a közelmúltban, csak Angliában mintegy ezer lelkész és ötszáz ezer egyháztag lépett ki, majd tért át római katolikusnak, mivel az anglikán egyház lehetővé tette lelkipásztorainak a homoszexuális partnerkapcsolatot, illetve deklarálták a nők lelkésszé szentelésének lehetőségét. Mindezt a Bibliára hivatkozva tették! Ezek a jelenségek – egyebek mellett – arra is utalnak, hogy Nyugat-Európa protestáns egyházaiban megváltozott a bűn fogalma, ami felgyorsította a belső, hitbéli és erkölcsi bomlást.

Hazánkban például látványosan hódít a lelkipásztorok között, s egyidejűleg az egyházi oktatásban is az ún. pozitív gondolkodás. Ennek a gyakorlatnak lényeges eleme az, hogy kerülni kell az igehirdetésben és a lelkigondozásban az olyan negatív fogalmakat, mint a bűn, ítélet, pokol, kárhozat stb. De „sláger” immár egyházunkban is a világi pszichológia elemeit használó pasztorál-pszichológia, ami szinte teljesen nélkülözi az igei alapokat, és gyakorlatilag nem is használja már a Szentírást. Lelki bázisát az ateista freudi analízisre és az abból merítő modern pszichológiai iskolák tanítására, valamint a karizmatikus mozgalmak sokadik hullámának ideológiájára építi.

Fel kell tehát ismernünk azt, hogy világszerte, így hazánkban is megindult – intenzívebben, mint bármikor – az

egyházak lelki kincstárának kifosztása, a missziói lendület lefékezése, a Jézust visszaváró élő reménység szétszaggatása, a lelki közösségek felhígítása, és szórakoztató csoportokká történő átforgatása. Ez a lelki-szellemi környezet viszont meghatározza a Biblia Szövetség feladatát és küldetését is.

2./ Feladatunk kettős: egyrészt őriznünk kell a ránk bízott drága kincset, másrészt ismételten tudatosítanunk kell az alapszabályunkban is megfogalmazott céljainkat.

Isten ugyanis a BSZ-re nagyon drága lelki kincseket bízott. Miközben végezhetjük az evangélizációt, a tiszta evangélium hirdetését, a lelkigondozást, aközben tudatosan kell foglalkoznunk teológiai problémákkal, felismerésekkel. Úgy látjuk, hogy Isten megáldja tanító szolgálatunkat. A Biblia Szövetség szakkonferenciáin, előadásorozataiban, tanulmányaiban, állásfoglalásaiban kifejtett hitbeli, dogmatikai, társadalmi kérdésekről megfogalmazott keményebb eledelet sok gyülekezet – és részben a református egyház vezetése is – elismeri, igényli és elfogadja. A BSZ teológiai konferenciája immár a református egyház továbbképző programjának hivatalos tanfolyama, ahol a résztvevők kreditpontot szereznek.

Úgy látjuk, hogy hívő népünk egyik legnagyobb szükségét a biblikus tanítással lehet pótolni. Ugyanis az ébredéstörténet arra figyelmeztet bennünket, hogy ahol a lelki ébredést nem követte komoly bibliai tanítás, ott a hívő nép hamarosan gyökértelessé vált, és közösségei is szétszakadoztak. Ennek következményeként pedig az egyház igen értékes, hitben elindult tagjait veszítette és veszíti el ma is. Mindezt azért, mert nem veszi komolyan az élő hitre jutottak tanítását. A BSZ rendezvényei, szolgálataiban között ezért is kiemelkedő fontosságúak a tanulást kínáló alkalmak: a hitmélítő konferenciák, a bibliaiskolai tanfolyamok, a *Fontos kérdések* sorozat, de folyóiratunk megjelentetése és a könyvkiadás is. Hisszük és valljuk, hogy az igaz keresztyénséget korunkban is a Szentírást olvasó, tanulmányozó, a Biblia Krisztusát ismerő és bibliai közösségekben élő keresztyének képviselik.

Legyünk hálásak azért, hogy akik ma a Szentháromság Igaz Istenről szóló

kijelentést, a Krisztusban elvégzett tökéletes váltságot, a kegyelmi kiválasztást, a biblikus megigazulás és megszentelődés útját meg akarják ismerni, azok a BSZ alkalmain ezeket a bibliai lelki-kincseket megismerhetik! Legyünk hálásak ezekért a lelki kincsekért, amelyeket Isten szívünkre helyezett! Legyünk hálásak azért is, hogy Isten a BSZ-t az ún. karizmatikus és egyéb rajongó áramlatoktól, a törvényeskedés zsákutcájától és az emberközpontú, beteges, individualista keresztyénség buktatójától mindeddig megőrizte! Valljuk, hogy ez sem tőlünk

LUKÁTSI VILMA
ISTEN ROSTÁJÁBAN

Óriási rosta az Istené:
elfér benne az egész világ!
Évezredek homokszem-népei
hullottak már a réseken át,
mert lassan bár, de mindig mozog,
elhullhatnak népek-nemzetek,
„szórolapátja van a kezében,
a szérűjét úgy tisztítja meg...”
Így a polyvától megtisztul a mag:
aki az Övé, az benne marad
a rostában.

És ugyanúgy fúj az időke szele,
ahogyan az Ő keze mozog:
kegyelmi évek derűje után
jönnek a próbák, ostorok.
Zörgés-zavargás van akkor belül,
mert rostálni a sátán is segít:
ragadozó szennyes keze benyúl
megzavarni az Isten szentjeit.
De csontos ujsa csak polyvát ragad,
aki Istené, az benne marad
a rostában.

Uram, érezzük: a rosta mozog,
de még mindannyian benne vagyunk!
Fülünkbe hatnak éles csattanások,
a csontunkig fájó nyilallások,
és nincs erőnk, hogy megtartsuk
magunk!
Próbáid jöjjenek, vessződet áldjuk,
csak Te, Uram, csak Te, soha más!
Verődjünk össze sebező lökéssel,
csak jaj! ne jöjjön a zuhanás!
Még ha csalódnunk kell is egymásban,
csak benn maradjunk a Te rostádban,
a rostában!

van, „Isten ajándéka ez”. Minden kincsünket tőle kaptuk, mert az Úrnak tett ezeket reánk bízni.

Ha ezek után céljainkat ismételten meg akarjuk erősíteni, azt mondhatjuk, hogy közvetett célunk Isten eszközeiként rendelkezésére állni abban a küldetésben, amit egyházára bízott. Nem mi vagyunk az egyház, mi Isten eszközeinek tekintjük magunkat az egyházban.

Mi nem tudunk az egyház helyett dolgozni, és nem is akarunk. Mi az egyházban élve kívánunk Isten eszközei lenni abban, hogy az egyház be tudja tölteni küldetését. Ha ezt az egyház felismeri és befogadja, akkor haszna lesz belőle, ha nem, akkor viszont tövis leszünk a testében.

Közvetlen célunk az, hogy Isten a misszióban használhasson bennünket, amelynek útját abban látjuk, hogy azokat a lelki kincseket, amiket tagyaink átvett és kapott az Úrtól, a gyülekezetekben és környezetünkben továbbadjuk. Isten tegyen ebben a komoly feladatban leleményessé bennünket, és erősítsen az a felelős tudat is, hogy olyan emberek ezrei élnek körülöttünk a világban – így történelmi egyházainkban is –, akik nem ismerik a Krisztusban nyert váltság örömhírét, akiknek hamisak az ismereteik a kegyelemről, a megszentelődésről, a halál utáni életről, az ítéletről és az örök életről – miközben mi a Bibliából megismerhetjük mindezeket! Ha mi nem hirdetjük közöttük ezeket az igazságokat érthetően és hallhatóan, akkor az emberek lelki bajaik gyógyítását a pszichológusoktól várják, kérdéseikkel a jósokat, varázslókat, táltosokat, természetgyógyászokat keresik meg, és közösség-igényükkel szélhámos szektákhoz csatlakoznak.

Ha ezt a megbízatást felelősen szeretnénk végezni, akkor még több BSZ-tagra lesz majd szükségünk. Ezért fontos szolgálata tagyainknak a tagtoborzás is. Ne szégyelljék testvéreim azt, hogy Szövetségünk tagjai lettek, sőt tegyenek meg mindent azért, hogy mások is belépjenek közénk! Nagy lehetőség az Isten népe számára, amikor egyre többen, közösen hirdethetik ugyanazt az igazságot. A Biblia nem ismeri azt az érvelést, amivel sokan illetnek bennün-

ket, miszerint: „egyetértek veletek, de nem akarom elkötelezni magamat seho-va”. Márpedig az igaz keresztyénség mindig elkötelezettséget is jelent. Kérem a közgyűlésen is jelenlévő – vagy majd a jelentést folyóiratunkban olvasó –, bennünket anyagiakkal, szolgálattal is támogató, vagy a Biblia Szövetséggel egyébként szimpatizáló, de még nem szövetségi tag testvéreket is, hogy gondolkodjanak el a belépés lehetőségén, s hozzanak olyan döntést, amivel a BSZ sorait erősítik!

Mindezeket azért mondjuk el, hogy mindenki értse: mit, miért teszünk, vagy szeretnénk végezni a BSZ-ben. Mert azok a rendezvényeink, amelyeket az elmúlt évben is tartottunk, a fenti célokat szolgálták. A gyermekeknek, fiataloknak és felnőtteknek szervezett ún. csendeshetek és napok programjai, a pedagógus, az orvosi és teológiai szakkonferenciák, a női hétvégi csendesnapok, a budapesti és vidéki bibliaiskolai tanfolyamok (amelyeken ez idáig 1050 fő vett részt), a házaspári és családos csendeshetek és napok, az előadások, országos, regionális és körzeti rendezvények programjai mind a BSz közvetett és közvetlen célja megvalósítását szolgálták. Külön is kiemelem, hogy ebben igen áldott eszköz lehetett a népszerű kegyességi- és teológiai-tanító irodalom, valamint folyóiratunk, amit az évek során megjelentethettünk.

Ez a vázlatosan ismertetett, de taglét-számunkhoz képest meglepően terjedelmes missziói munka jelentős anyagi hátteret igényelt. Bár Isten mindeddig megadta, és hisszük, hogy – amíg munkánk az ő célját szolgálja – megadja majd a szükséges fedezetet, mégis hadd kérjem minden tagunkat, hogy őszintén vizsgálja meg szívét, és tegye fel magának a kérdést: vajon anyagi áldozata

méltó volt-e az elmúlt évben ahhoz az üggyhez, amit a Szövetség képvisel! A Biblia Szövetséget támogató adományok évek óta csökkenő tendenciáját látva olykor megkísért bennünket az a gondolat, hogy tagságunk jelentős részének szemében nincs komoly értéke annak a lelki kincsnek, amit a BSZ-en keresztül Isten ad a magyar hívő népnek. Pedig az egyetlen maradandó és értelmes áldozat földi életünkben az, amit Isten ügyéért hozhatunk.

Mindeközben természetesen azt is tudjuk, hogy nem a BSZ az egyedüli szervezet, amit Isten ma használ az egyház és a magyar nép lelki-erkölcsi megújulásában, ezért biztatjuk is tagjainkat, hogy imádsággal támogassák mindazokat a bel- és külmisziói szervezeteket, amelyek az evangélium ügyében fáradoznak, és komoly áldozatokat hoznak. Szolgáltatukra naponta kérjük Urunk áldását!

Kedves Testvérek! Főtitkári jelentésemben hadd mondjak köszönetet tagságunk nevében azoknak a szolgáló testvéreknek, akik adományukkal, fizikai és lelki munkájukkal az elmúlt évben is hozzájárultak küldetésünk betöltéséhez. Külön is köszönjük a péceli központ munkatársainak kedves és figyelmes szolgálatát, nem kevésbé körzetfelelőseink áldozatkész szervezői és lelki szolgálatát, a bibliaiskola oktatóinak és munkatársának fáradozását. Köszönöm vezető társaimnak, a tanács tagjainak, bizottságaink munkatársainak, a csendeshetek és napok szolgálóinak, a fizikai munka terheit is vállalóknak, a színvonalas előadásokkal felkészült szolgatársaimnak, folyóiratunk és kiadványaink munkatársainak, hogy önzetlenek voltak a szolgálatban, nem a maguk hasznát keresték, és vál-

lalták a mindezekkel járó jelentős terheket, szabadidejüket fordították arra, hogy sokan gazdagodhassanak Isten áldásával!

Szeretettel köszöntjük közöttünk a 2010 májusa óta felvett új tagjainkat. Örülünk minden csatlakozó, drága testvérünknek, és kérjük őket, hogy intenzíven kapcsolódjanak be a BSZ szolgálatába! Kívánjuk, hogy eközben legyenek sóvá és kovásszá abban a gyülekezetben, ahol lakóhelyük szerint is élnek, még akkor is, ha ez talán sokszor lehetetlennek tűnik számukra!

Hálás szívvel emlékezünk az elmúlt évben az Úrhoz hazatért BSz tag testvéreinkre, névsor szerint a következőkre: *Alföldy-Boruss Dezső*, Budapest; *Andorfi Gizella*, Nagyvarsány; *Balázs Lajosné*, Noszvaj; *Bogdán Jenő*, Budapest; *Forrás Ferencné*, Vésztő; *Hadházi Lajos*, Hajdúsámson; *Jánosi Lászlóné*, Nagyváty; *Kókai Ferencné*, Budapest; *Kósa Árpádné*, Mátészalka; *Kőrösi Gyula*, Jászberény; *Magassy Sándorné*, Budapest; *Marton Józsefné*, Kazincbarcika; *Mózes Sándor*, Budapest; *Nagy Julianna*, Budapest; *Pethes Endre*, Budapest; *Placskó Györgyné*, Tordas; *Rábai István*, Vésztő; *Sólyom Gábor*, Monor; *Szalontai Lászlóné*, Pécel; *Tarcsa Gusztávné*, Mátészalka; *Turda Andrásné*, Gécse.

Legyen emléküik áldott a Biblia Szövetség tagjai között is!

Főtitkári jelentésem végén pedig hadd álljon az az ige, amit beszámolóim motatójának tartok: „*Úgy tekintsen minket az ember, mint Krisztus szolgálóit és Isten titkainak sáfárait. Ami pedig a sáfároknak megkívántatik, az, hogy mindenik hívnek találtassék.*” (1Kor 4,1-2).

Dr. Sípó Ete Álmos főtitkár

A BIBLIA MINT KINCSESBÁNYA

Különös kép: a Biblia mint kincsesbánya. A kincs különleges anyagi, szellemi vagy erkölcsi érték. Kincs az, amiből nagy haszna van annak is, akié, és másokat is meggazdagíthat vele. Mi sokat panaszkodunk a hiányaink miatt. Hívők is sorolják olykor, hogy nincs elég erejük, türelmük, bölcsességük, szeretetük... Ha a Biblia valóban kincses-

bánya, akkor fontos tudni, hogy mi van benne, hogyan lehet ahhoz hozzáférni, és mit lehet ezekkel a kincsekkel kezdeni. Ezekre a kérdésekre keressünk választ!

1. Milyen kincsek vannak a Bibliában?

A nem hívő emberek is azt mondják, hogy a Biblia különösen nagy kultúr-történeti érték. Történelemkönyv, ami-

ből megismerhetjük Izrael ókori történetét és a keresztyénség kezdetét, nagy az irodalmi értéke, gyönyörű novellákat, szerelmes verseket, bölcs mondásokat találunk benne, szebbnél szebb imádságok sorakoznak, fontos erkölcsi igazságokat olvashatunk a lapjain.

Aki azonban az élő Istenbe vetett hit-tel olvassa, annak mindennapi kenyér

lesz, ami táplálja a hitét (Mt 4,4), világgosság, ami segít tájékozódni (Zsolt 119,105), tükör, ami helyes önismeretre segít (Jak 1,23), fegyver, amivel harcolhat mások üdvösségéért (Ef 6,17). A Bibliát hittel tanulmányozva kialakul az emberben egy újfajta gondolkodás, ami Isten szerint való bölcsességet is jelent, s amivel sokat lehet segíteni másoknak is.

Nem beszélve arról, hogy Isten igéje lélek és élet, ami az Istentől elszakadt embert újra kapcsolatba segíti Istennel, a lelkileg halott embert új életre támasztja (Jn 5,24-25).

2. Hogyan lehet hozzájutni ezekhez a kincsekhez?

A kincsesbánya nyitva van, s bárki teljesen szabadon kezdhet bányászni. Ráadásul ingyen viheti is, amit talált, nem kell még annyit sem fizetnie, mint a „szedd magad” gyümölcsszedés végén.

A kincsek megszerzésének két feltétele van: Isten nyitja meg az értelmünket, hogy értsük az Írásokat (Lk 24,45), ő nyitja meg az ige ajtaját előttünk (Kol 4,3), ő nyitja meg a szívünket is az Ige előtt (Csel 16,14). De a Bibliát nekünk kell kézbe vennünk, rászanni az időt, elolvasni a szakaszt többször is, imádkozni, gondolkodni, hogy miről is van ott szó, és mit jelent az a számunkra. Vagyis a kincsesbányában bányászni kell, hiszen még a külszíni fejtésnél is

sok földet meg kell mozgatni, hát még ha valaki mélyre akar ásni, hogy kincset találjon. Aztán miközben „ásunk”, Isten nagy kincsekkel ajándékozhat meg, ahogyan Izsák szolgái is kútásás közben egyszer csak egy forrásra akadtak (1Móz 26,19!).

Fő az, hogy e tekintetben ne legyünk igénytelenek, ne érzük be kevéssel, vagy a semmivel, vagyis azzal, hogy elolvastunk egy részt, de nem értjük, nem is nagyon gondolkozunk rajta, megtanulni és megvalósítani pedig végképpen nem is akarjuk. Bátorítson bennünket Weöres Sándor: Parainézis c. verse, és engedjük, hogy Isten bevezessen az Ő kincses házába, és megajándékozzon mindazzal, amit elkészített nekünk!

*„Homo sapiens, kétlábú testvér
de szerény, de koldus lett a vágyad!*

...

Isten vendége vagy e világon!

*Mért nem hagyod, hogy a házigazda
minden termét sorra nyitogassa,
minden kincsét rendre megmutassa?
Letelepszél az előszobában,
s ott békében nyújtóznál örökre.“*

3. Mit lehet kezdeni a Bibliában talált kincsekkel?

Vannak, akik nem tudják, milyen nagy értéket kaptak vagy kaphatnának, ha komolyan vennék, amit olvastak vagy hallottak az igéből. Vannak, akik

örülnek neki, de elrejtik, másnak nem lesz haszna belőle. Van, aki csak az ismereteit gyarapítja, de a fejéből nem hatol le a szívéig, és nem járja át az egész lényét.

Szép példák: Mária a „szívében forgatta” azt is, amit első hallásra nem értett (Lk 2,19). A kis Sámuel Isten minden szavát mint drága kincset őrizte, „semmit sem engedett földre hullani igéből” (1Sám 3,19). De az igazi az, ha valaki használja, forgatja, kamatoztatja a Biblia kincseit, vagyis azonnal cselekszi is, amit megértett (Jak 1,22-24), s nem ül rajta, hanem örömmel megosztja másokkal a kapott kincset, elmondja az evangéliumot. Különös tapasztalata lesz: minél többet továbbadott, annál többet kap helyébe. Ezért is fontos a kincseinket kéznél tartani: minél több igét megtanulni, amit a Szentlélek eszünkbe juttat majd, amikor szükség lesz rá.

Isten úgy gazdagít a Biblia kincseivel, hogy már nem én foglalkozom vele, hanem az Ő igéje foglalkozik velem. Nem csak én igyekszem mélyre ásni, hanem ez a „kincs” is mélyen érint engem, feltárja a szívem titkait (Zsid 4,12-13), megtisztít, átjár, egyre inkább Krisztushoz hasonlónak formál. És tudjuk, hogy „Őbenne van a bölcsességnek és ismeretnek minden kincse elrejtve” (Kol 2,3)!

Cseri Kálmán / Budapest

ÍGY KEZDŐDÖTT...

*Tovább folytatjuk a múltkori lapszámokban Egyetemes és egyedi címmel elkezdett sorozatunkat. Az **Így kezdődött...** cím alatt megjelenő bizonyágtételek nem a megérkezésről szólnak, hanem inkább az elindulásról. Célunk, hogy olvasóinkkal együtt csodálkozhassunk rá Isten útjainak, eszközeinek kimeríthetetlen gazdagságára, és megláthassuk azt is, mennyire fontos, hogy azok, akik már megismerték őt, készek legyenek megtenni azt a keveset, ami másokat továbbsegíthet a megismerésben.*

*

1934. december 20-án születtem Budapesten, apám és anyám házasságon kívüli (élettársi) kapcsolatából, hatodik

gyermekként. (Később még egy húgom is született.)

Szüleim a kor nehéz körülményei miatt (világválság 1928-34 között) testvéreimet menhelyre vitték, csak én maradtam otthon. Miért? Nem tudom...

Négy éves lehettem, amikor édesanyám rólam is lemondott, és örökbe adott nagynénémnek. Ő örömmel fogadott, és nevelőapámmal együtt egyetlen „gyermekükként” szeretettel felnevelt. Nevelőapám a II. világháborúból nem tért vissza. Nagynéném – „anyukám” – a háború alatt és után fodrásznőként dolgozott otthon, majd egy kis üzletet bérelt. Sajnos, komoly szívbeteg volt, aminek következtében 1958-ban meg-

halt. (Hiszem, hogy az Úr megmentette őt az örök életre.)

Gyermekkoromra visszatekintve nem nélkülöztem a szülői szeretetet, hiszen nagynénémnek mindene voltam, különösen férje elvesztése után, ezért igyekezett számomra boldog és gondtalan gyermekkorot biztosítani, amennyire ez a háborús években lehetséges volt. Ugyanakkor testvéreimnek mostoha sorsuk volt! Egészen fiatalon adták őket gazdákhöz – Dömsödön – nagyon kemény mezőgazdasági munkákra. Nekem jó sorom volt, de én hálátlan, engedetlen, rossz fiú voltam, sajnós. „Anyám” korai halálához nagymértékben hozzájárultam. Ő, szegény – eléggé ellenőrizetlenül – engedett a magam

kívánságai szerint járnok, jó és rossz barátokkal együtt. A haverok körében gyakran én kezdeményeztem bűnös cselekvéseket. Mohón vágyódtam az életörömök után. Ha akkor droghoz lehetett volna jutni, az elsők között próbáltam volna ki a kábítószereket.

Volt egy evangélikus lelkészcsalád, ahová szívesen jártam. Osztálytársam és barátom is volt a hitoktató lelkészem fia. Ő valamit sejtett az én titkolt bűneimről, ezért gyakran figyelmeztetett is.

Sajnos, lelkileg érzéketlen voltam megtérésem előtt. Egyedül a konfirmációi felkészítés ideje és maga a konfirmáció ünnepe volt rám enyhe hatással.

1949-ben konfirmáltam. Ajándékul egy Bibliát kaptam, amelynek belső oldalán ez az ige állt: „A Mester itt van, és hív téged” (Jn 11,28b). Bárcsak komolyan vettem volna ezt akkor!

Még 1949 nyarán, Tahiban részt vettem egy ifjúsági konferencián, amelyen kb. 700 fiatal volt együtt. Jól éreztem magam, de sajnos, lelkileg nem történt bennem semmilyen változás, sőt, tovább gurultam a lejtőn lefelé.

Éreztem, hogy valami nincs rendben, voltak félelmeim is. Tanulmányi eredményeim egyre gyengébbek lettek. Nyolcadik osztályos voltam, amikor számtanórán „puskáztam”, ezért csaknem kivettek az iskolából. Rendetlenked-

tem a templomban, ezért „osztályfőnökit” kaptam. Szegény nevelőanyám sokszor nem bírt velem: idegileg kikécsízíttem. Közben könyveket lopkodtam egy családtól. Sőt – még a háború alatt – egy katonának a pokrócát is elcsentem. Bizony, nem tudom, mi lett volna ennek az útnak a vége, ha 1950-ben – Isten nagy kegyelméből – ismét el nem jutottam volna Tahiba, ahol Sréter Feri bácsi-val való beszélgetés során megtértem, újonnan születtem, és egészen másképpen jöttem haza, mint ahogyan elmentem. Így nevelőanyámnak még öröme, áldásul lehettem 8 évig, azaz a haláláig.

Egyedül az Úré a dicsőség!

Farkas Géza / Szombathely

HAMISÍTVÁNYOK

Miután a nagy vezér, Jefe legyőzte a fellázadt efrimitákat, azok közül többen népe közé vegyültek, és olyan ügyesen álcázták magukat, hogy nem lehetett felismerni őket. Ekkor a találékony izraeli harcosok elfoglalták a réveket, és megállították az átkelni készülőket. S hogy megállapítsák, ki az átkelőkből a nem közülük való, egyenként felszólították őket: „Mondd, hogy sibbolet!” Ők pedig csak így tudták mondani: szibbolet. Ezzel kiderült, hogy nem tartoznak közéjük, hanem az ellenség embereiként lopakodtak be. Negyvenkétezer embert lepleztek így le. Ennyi hamisító volt Efraim népe között (Bír 12,5-6). Bár ők is a kiválasztott néphez tartoztak, de a rossz oldalon, a lázongók közé tartoztak. Negyvenkétezer hamisító volt akkor Isten emberei között.

Isten népe között ma is hasonló a helyzet, azért a hamis keresztyének életét látva a világ nem vágyik a keresztyén életre (Rm 2,24). Gondoljuk meg, mit kellene tenni az egyházban a hitelesség megőrzése vagy visszaszerzése érdekében! Egyik nagyon fontos feladat a hamisítás felismerése és leleplezése.

Néhány megjegyzés:

Úgy tűnik, hogy a Biblia keletkezésének időszakában az északi nyelvjárás merőben különbözött a délitől. A tanítvány Pétert is így ismerte fel a szolgálólány évszázadokkal később, hiszen ő is Északról, Galileából származott: „a te

beszéded elárul téged” - mondta neki (Mt 26,73).

Mondják, hogy a második világháború idején a hollandok a Scheveningen városnév kiejtéséről ismerték fel, ki a holland, és ki a német. A németek sch-nak olvasták, nem úgy mint a hollandok: S-cheveningen.

1. A HAMISÍTÁS TÉNYE

A történelem során mindig működtek hamisítók. A bibliai üdvtörténet még azoknak a nevének is megőrizte az ősi Egyiptomból, akik ál-csodákat tettek, pl. Jánnes és Jámbres (2Tim 3,8). Kígyóbékát hoztak elő mágikus tudományukkal, véressé tették a Nílust, elpusztították a halakat, amelyek még megmaradtak Isten valódi csodái után (2Móz 7,10. 22). Ők az ördög segítségével tettek hamis csodákat, amik eleve nem lehetnek valódiak, mert meg van írva, hogy „Isten tesz csodákat egyedül” (Zsolt 136,4).

Hamis próféták is működtek az Ószövetségben, hamis jelekkel és csodákkal, sőt hamis mértékekkel is ügyeskedtek, de azok használatát tiltotta az Úr. „Ne kövessetek el igazságtalanságot az ítéletben, a hossz mértékben, súly mértékben és az űr mértékben. Igaz mérték, igaz font, igaz efa és igaz hin legyen közöttetek!” (3Móz 19,35-36).

Az Újszövetségben is óv az Úr a hamisítástól. Leleplezi a farizeusok hamiságát, amikor meszelt síroknak ne-

vezi őket, mivel más életvitelt mutatnak, mint ahogyan élnek (Mt 23,27).

Pál apostol is világossá teszi, hogy ő és társai nem olyanok, mint más emberek. „... nem járunk ravaszságban, nem is hamisítjuk meg az Isten igéjét, hanem az igazság nyílt hirdetésével ajánljuk magunkat minden ember lelki ismeretének az Isten előtt” (2Kor 4,2). Itt a hamisításra az a kép szerepel, ami akkor fordul elő, amikor a kocsmában vízzel hígítják a bort.

2. A HAMISÍTÁS FELISMERÉSE ÉS LELEPLEZÉSE

Ehhez lelki érettségre van szükség. El kell jutnunk a hívő életnek arra a szintjére, ahol már nem lehet félrevezetni minket. Nem gyanakodóvá kell válni, hanem érzékenyvé a hamisság felismerésére. Meg kell tudni különböztetni a Pásztor hangját az idegenétől (Jn 10,5: „Idegent pedig nem követnek, hanem elfutnak attól, mert nem ismerik az idegenek hangját.”).

a) Így tanít erről az Ószövetség:

Jeremiásnál a polyva és búza képe fejezi ki az Isten szavával szemben álló hazug jövendölést (Jer 23,28).

A Királyok könyvének történetírója (1Kir 13,11 kk.) a kétféle prófétálás esetében mintegy feladatot ad az olvasónak: állapítsa meg, melyik a hamis prófécia a kettő közül.

Ámós, az egyházi zenélésben tesz

különbséget: „Hárfakísérettel danolász-nak, és azt hiszik, hogy zenéjük olyan, mint Dávidé” (Ámós 6,5). Mennyire időszerű ez a mai egyházban használt zenék vonatkozásában!

A túlvilággal való kapcsolat kérdésében Sámuel könyve elvezet egy lélek-idéző barlangba (1Sám 28,7-20). Ott azt tapasztaljuk, hogy Saul királynak nem adatott a lelkek megítélésének adománya (1Jn 4,1 kk.), mert akkor idejében rájött volna, hogy az endori boszorkány szeánszán nem az igazi Sámuel van jelen. Csupán egy démoni utáncat, amely leleplezte magát azt állítva, hogy azonos helyen lesz az engedetlen, Istentől elszakadt, Isten által elvetett Saullal (1Sám 28,19). De az istentelen Saul és a hívő, megszentelt életű Sámuel próféta örök sorsa különbözött, hiszen már az Ószövetségben szétváltak az örök utak, egyesek Ábrahám kebelébe kerültek (elment, takarított az ő atyáihoz – 1Móz 49,33), mások pedig oda, ahova Kóré, Dátán és Abirám zuhant (4Móz 16,30). Így történik a hamisítás a szellemvilágban: igaz léleknek adja ki magát az idegen démon.

b) Újszövetségi példák:

Jézus leleplezte a hamis prófétákat és azokat, akik hamis kegyelmi ajándékokkal dicsekednek (Mt 7,21-23). Igaz, hogy lenyűgöző dolgokat cselekedtek, prófétáltak, ördögöket űztek, de ezek csak utánczait az igazinak.

Péter apostol felfedte Simon mágus hamisságát (Csel 8,20-23).

Korinthusban Pál apostol világosan megkülönböztette az igazat a hamistól, és másokat is arra tanított, hogy így tegyenek. „Tudotokra adom nektek, hogy... senki sem mondhatja Úrnak Jézust, hanem csak a Szentlélek által” (1Kor 12,3). A lelkek megítélése leleplezhet sok hamisítványt.

A hamisítás, mint hamis szabadság ismert volt már az ősgyülekezetben is. Egyesek szabadsága vonzó, sodró volt mások számára. Mintha ezt mondták volna: Nem kell törvényeskedni, vége a begyöpösödött keresztyénségnek, mindent szabad, vagy legalábbis sok mindent megengedhetünk magunknak. Holott ez nem szabadság, hanem szabadság. Péter beszél azokról, akiknél a szabadság csak palást, amely betakarja a mögötte rejlő hamisságot (1Pt 2,16).

c) A helyzet ma is hasonló, ezért feladatunk a dolgok felismerése, megkülönböztetése és leleplezése. Sok hamis, leplezett dolog vesz bennünket körül az életben. Isten segítségével azonban kiderül, hogy mi a hamis és mi a valódi. „... meglátjátok, hogy különbség van az igaz és a gonosz között, az Isten szolgálja között és a között, aki nem szolgálja őt.” (Mal 3,18)

IRÁNYELVEK A KÜLÖNBÉSGTÉTELHEZ:

- Az igazi lelkigondozás nem azonos a világi pszichológia ismereteinek alkalmazásával. Egyedül Isten Igéjének hatalma képes valódi, jó irányú változást kimunkálni az emberben. (Ezért hamis megállapítás a következő mondat: „Addig nem volt megoldás a házassági krízishelyzetben, amíg az igazi pszichológia ismeretekkel rendelkező szakemberrel nem találkoztam” – olvashatjuk egy keresztyén magazinban).
- A szabadulás és megváltozott élet nem egyenlő bizonyos új viselkedésmóddal elsajátításával, begyakorolásával (J. Adams), hanem mindig a Szentléleknek a bűnvallásra adott megújító válasza, isteni tevékenysége.
- A titkos bűnöktől és a múlt bűneitől való felszabadulás nem a tudattalan megtisztítása (L. Crabb, Mélybenező), hanem mások által talán nem ismert, régen elkövetett, a Szentlélek által (és nem a pszichoanalitikus által) eszünkbe juttatott bűnök Isten előtti megvallása. Vö.: „Krisztus vére megtisztítja lelkiismereteket a holt cselekedetek-től, hogy szolgáljatok az élő Istennek” (Zsid 9,14)!
- A prédikáció nem emberi hitető beszéd, hanem Isten Igéjének a Szentlélek erőterében való szólása (1Kor 2,5).
- A bibliaórai közösség erőtere nem azonos a csoportdinamika módszerével elért eredményekkel. Nem keverhetjük össze a csoport előre megtervezett (és gyakran manipulált) irányítását, annak közös cselekményét és élményanyagát (csoportos bűnvallás, csoportos feloldozás, csoportterápia) a Szentlélek egyes emberekben elvégzett munkájával.
- A keresztyén öröm nem azonos a rajongással, az érzelmi feldobottsággal

(mint sokan vélik), hanem az üdvösség öröme, Isten örömeiben való részesedés, ami örökké a miénk: „...senki el nem veheti tőletek a ti örömtöket” (Jn 16,22).

- A békesség nem álbékesség, az előbbi Istentől van és nem vehető el, a második pedig emberi termék, és igen gyorsan szertefoszlik. Vö.: „az én békességemet adom néktek, nem úgy adom, mint a világ adja” (Jn 14,27 és 16,33)!
- Az áldozatkészség nem vezeklés, amikor az ember csak törleszt, hogy lelkiismeretét megnyugtassa. Az igazi áldozat hálából fakad.
- A gyülekezet szervezésének sikere nem múlhat a világi technikák alkalmazásán, sem a bevált menedzsmen-ten, nem válhat rutinná, hanem mindig Isten Igéjének hirdetése alapozza azt meg.
- A teljhatalommal való szolgálat nem az óember erőszakoskodása.
- A kegyelmi ajándékok nem vásári csodadolgok, és nem az emberi psziché teljesítményei, hanem Isten Szentlelkének személyre szabott képesítései.
- A Szentlélek teljessége nem az ember eksztatikus lelkiállapota.
- A Szentlélek érintése nem kézrátétel által közvetített erő, amelytől hanyatt esik az ember, hanem az ember lelkének Isten Igéjétől való belső érintése, ami megmozgatja az ember lelkiismeretét, egész tudatát, Isten útjait adja szívünkbe, és szent életre vezet.

Még sok-sok példát felsorolhatnánk, amelyek megtévesztenek, félrevezetnek és könnyen becsapják az embert. Mivel ezek a hamisítványok nem úgy, általában a világban (bár ott is!), a gazdasági életben, a tudomány területén vagy a művészetekben érnek el bennünket, hanem inkább lelki életünkben, ezért lelki érveket kell keresnünk és bibliai segítségre van szükségünk, hogy azok ismeretében növekedve elkerüljük a félrevezetettséget és az ezekből fakadó keserves csalódást.

El kell jutnunk az érett férfiúságra, „... mint akiknek mivoltuknál fogva gyakorlottak az érzeik a jó és rossz között való különbségtételre” (Zsid 5,14)!

Alföldy-Boruss Dezső / Budapest

LELKI HAJLÉKTALANSÁG

Korunk, a 21. század meghatározó jelensége az individualizmus kiteljessége. Az emberiség történetében eddig még soha nem kapott akkora hangsúlyt és jelentőséget az egyes ember személye, az én, az énközpontúság, mint most. Már a felvilágosodás korának embere is letaszította Istent a trónjáról – legalább is önmaga szemében –, hiszen félretette normáit és törvényeit. A posztmodern ember pedig az élet normáit is megváltoztatta a maga egyéni gusztusa szerint. Tudjuk, ma az számít jónak, ami nekem, az egyénnek jó, és az a rossz, ami nem tetszik vagy kényelmetlen.

Az ember önmaga istenévé lépett elő, aki magának szabja a törvényt és az értékrendet. Vélt függetlenségének féltése ill. az elköteleződésre való képtelensége szülte a posztmodern világban a szingli jelenséget. A mai ember – férfi és nő egyaránt – inkább lemond egzisztenciális lelki szükségéinek kielégítéséről, a valahová és valakihez tartozásról is, csak hogy ne kelljen elköteleznie magát. Ez az önpusztító önzés pedig szisztematikusan lerombol mindent, főképpen a saját boldogságát. Különös paradoxon ez: miközben az embernek önmaga lett a legfontosabb, mégis soha ennyi elszigetelt, magára maradt, igazi kapcsolatok nélküli nyomorult ember nem volt, mint ma, a 21. században.

A korszellem hatásaként a Krisztust követők világában is nagyobb jelentőséggel bír az egyes ember, az egyén szerepe és fontossága; így a hitélet is individualizálódott. Szomorú, de tény, hogy a lelki hajléktalanság első nyilvánvaló tüneteként a szingliség „begyűrűzött” Isten népe közé, a gyülekezetbe is. Ez azért képtelen betegség, mert a mi Urunk biztosított minket arról, hogy mennyei Atyja házában van bőven lakóhely (Jn 14,2), sőt ígérte, hogy ott nekünk is helyet készít.

A posztmodern ember – jobban, mint valaha – elutasítja mind a mennyei Atyával való közösséget, mind az általa készített otthont. Ám ma már nemcsak a hitetlen ember tartja távol magát Istentől és embertársaitól, de sokszor az úgy-

mond Krisztus-követők is a tékozló fiu bátyjának mentalitásával élnek a gyülekezetekben, az Atya által nekünk készített evilági otthonunkban. A posztmodern kor hívójére jellemző, hogy megtérése után is képes szinte érintetlenül megőrizni önmagában a bűn gyökerét, lényegét: az énközpontúságot.

TÜRMEZEI ÉRSZÉBET UTOLSÓ IDŐ!

Utolsó idő! Történelmi kor!
Néha, mint gyermekek színes kockájak,
e súlyos szavakat játszva dobáljuk,
pedig egy is mi mindent eltipor!

Hiszen elbélődni még lehet
kicsi magunkkal! Mi fontosabb nálunk?!
Ha szalmaszál az útban, már megállunk.
S évek suhannak el fejünk felett.

Nem érzük fel az óriás napok
titkát: kisgyerek a koránkapott
kincsét... csak vesztegetjük tékozolva!

Nem halljuk, hogy ezekben a napokban
az Eljövendő súlyos lépte dobban.
Pedig még annyi megbízása volna!

Ebből az önző, önmaga körüli forgásból következik nagy kincsgyűjtő szenvedélye is. Ám ebben sem enged Jézus Krisztus tanácsának, hiszen, mint a bolond gazdag, hiábavaló földi kincseket gyűjt és gondolkodásában is hiábavalóságra jut: „És azt mondom a lelkenek: Én lelkeim, sokat gyűjtöttél, sok esztendőre; pihenj, egyél, igyál, gyönyörködjél! Az Isten azonban azt mondta neki: Bolond, még ma éjjel visszakerik tőled a te lelkeid, és akkor kié lesz mindaz, amit szereztél?” – Lk 12,19-20.

Íme, a lelki koldussá válás receptje: igénytelenség a kincs minőségét illetően, kapcsolat ill. közösség-nélküliség és a kincsek begyűjtése utáni tétlenség.

Jézus Krisztus soha nem elvenni akar tőlünk, hanem mindig adni. Amikor valamitől eltilt – „Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön...” (Mt 6,19) –, valami sokkal jobbat akar adni helyette. A

kincsgyűjtésről szólva arra biztat, hogy valós, mennyei kincseket gyűjtsünk.

A szőlőmunkások példázata, amelyben a gazda ugyanannyit fizet azoknak, akik csak egy órát dolgoztak, mint azoknak, akik úgymond „az egész nap terhét” hordozták (Mt 20,1-16), talán segíthet nekünk a baj gyökerének felismerésében.

- ♦ Vajon miért nem azoknak fizet először a gazda, akik egész nap dolgoztak, hogy azután meglepje nagylelkűségével a későn munkába állókat?
- ♦ Vajon miért fizet a tizenegyedik órában érkezőknek először, és ébreszt ezzel hiú reményeket, felesleges keserűséget és féltékenységet a többiekben?

Mi annyira önmagunkra koncentráltunk, hogy Isten szándéka szinte még kérdésként sem vetődik fel bennünk. Számos keresztyén fiúként sem képes az Atya házában élni, nem hogy gazdag és nagylelkű királyfiként! Marad a rabszolga, a szolga vagy a béres mentalitása: a teljesítménykényszer, érdemek és elvárások folyamatos elsámlálása, üzleti szemlélet, adok-kapok gondolkodás.

Eszünkbe sem jut, hogy a gazda esetleg azt szeretné, hogy a korán munkába állók örüljenek annak, hogy milyen nagylelkű a későn érkezőkhöz.

Pedig Isten így gondolkodik. Szeretné, ha mindenki örülne, hogy egyáltalán vele lehet, az ő házában dolgozhat, ugyanis ez a legfőbb jutalma a hajnaltól felfogadott munkásoknak. Isten arra vágyik, hogy velünk legyen, ő kedvét leli ebben az együttlében és a közös munkálkodásban. Eszébe sem jut, hogy ez ne lenne kölcsönös, ezért kérdezi a félreértett szeretet elképedésével: "Hát nem szabad-e nekem azt tennem a javaimmal, amit akarok? Vagy a te szemed azért gonosz, mert én jó vagyok?" (Mt 20,15).

Azt is mondhatta volna: 'Egész nap velem voltál, együtt élveztük a napot és az együttléteket, és én megadtam neked mindazt, amit ígértem! Miért vagy ilyen keserű?'

Ez ugyanaz az elképedés, ahogyan az apa válaszol idősebbik fia haragos szemrehányására: "Fiam, te mindig velem vagy, és mindenem a tied" (Lk 15,31).

A válasz világosan mutatja Isten és Jézus Krisztus minden képzeletet felülmúló, érthetetlen és meghökkentő szeretetét. A „te mindig velem vagy, és mindenem a tiéd”-nél radikálisabban nem lehet megfogalmazni sem Isten szeretetét, sem a mennyei kincs lényegét.

Mi tehát az igazi mennyei kincs, és hol találjuk? Az igazi kincset nem az önző önmagunk körüli forgásban, önmagunk érintetlen megőrzésében találjuk meg, hanem mennyei Atyánkkal és felebarátainkkal, lelki testvéreinkkel való közösségben, ill. a Biblia igazságainak igéyes, egyre mélyebb megismerésében.

Vajon felismerjük-e egymásban, embertársainkban az Istentől kapott kincseket? Elmondhatjuk-e Pál apostollal együtt: ti vagytok a mi kincseink, „Bizonny, ti vagytok a mi dicsőségünk és örömünk” (1Thessz 2,20)? A mennyei kincs Isten előtt az, ami az ő dicsőségére és felebarátaink javára szolgál. Nem anyagi vagy egyéb földi javakban található, hanem az Atyával és az emberekkel való közösségben.

A példázatban az idősebb fiú története befejezetlen: nem tudjuk, hogy vajon enged-e apja kéréseinek? Isten mai népének a története is befejezetlen; csak

rajtunk múlik a folytatás. Miénk a választás, hogy az Atyára hallgatunk, vagy megmaradunk az elköteleződés és a közösség elutasításában, a lelki hajléktalanságban.

A jó választáshoz gyökerében önző belső hozzáállásunknak kellene megváltoznia, mint ahogyan a magát testvérével összehasonlító, féltékeny és haragos idősebb fiúnak is ebből kell kilépnie ahhoz, hogy képessé váljon osztozni apja örömeiben, hogy ő is fenntartások nélkül átölelje testvérét, és valóságosan otthon érezze magát az Atya házában, ahol még ma is „sok lakóhely van” (Jn 14,2).

Dr. Erdélyi Judit / Budapest

LEGJOBB BEFEKTETÉS: A TOVÁBBADÁS

Tanúi és részesei vagyunk annak, hogy a szegénység és a gazdagság között egyre nagyobb szakadék tátong. Ezt a szakadékot áthidalandó, sok szegény ember mégis azt a látszatot igyekszik kelteni, mintha gazdag volna. Mindezidáig virágzott a hitelpiac, ami hozzásegítette a nincsteleneket ahhoz, hogy gazdagnak látszanak. Hasonlóan népszerűek a szerencsejátékok, ahol néhány tipp, vagy ügyes kártyaforgatás ígér gyors meggazdagodást. Alapvetően járja át korunkat ez a sóvárgás a többre, fényesebbre és korlátok nélküli szabadságra. Ezenközben arról sem hallgathatunk, hogy roppant lelki sötétség és erkölcsi nihil uralkodik a szívekben.

Ránk, keresztyénekre is hat ez a korszellem. Egyfelől sokan szenvednek valódi szegénységben, s ebből kétségbeesetten, kritika nélkül, minden lehetőséget megragadva igyekeznek kiszabadulni, sokszor még nagyobb bajt hozva ezzel magukra. Másfelől elnéptelenednek egykor oly életteli közösségek, utánpótlás nélkül halnak el gyülekezetek.

Egyre többen fordulnak magukba, és legyintenek lemondóan a többi hívőre vagy éppen a hitetlen embertársaikra. Mások olyan világmegváltó módszerek hirdetői és gyakorlói, amik a gyors sikert és a lelki meggazdagodást ígérik. Kár volna tagadnunk, hogy munkálkodásukat látszólagos sikerek kísérik. Hirtelen növekvő, gazdag gyülekezeti közössé-

gek fogantatásának és születésének is tanúi lehettünk az elmúlt időszakban.

E kétféle felfogás eredményeként némely hívők lemondtak az evangéliumról, mások meg úgy ragadják azt – szinte kisajátítva – magukhoz, hogy noha „teljes”-nek nevezik, mégis inkább a „tévés” jelző illene rá.

DE MIÉRT IS ÁLLÍTJUK EZT?

Ha csak köreinket vesszük nagyító alá, akkor is láthatjuk: az evangélium jobbára belső ügyé lett számunkra. Magunknak hirdetjük, egymás között szórjuk, leggyakrabban olyanoknak, akik már megértették és befogadták. Nosztalgizva emlegetjük fel egymás között a régi időket, amikor még tértek meg emberek... és az evangélium ahelyett, hogy kizendülne közülünk, marad saját „kis éji zenénk”. Ennél rosszabb az, amikor a reményvesztett hívők csak legyintenek a jelenre – gondolván, itt már Isten sem segíthet –, majd beletemetkeznek a Jelenések könyvébe és a próféciaikba, a jövőt, az utolsó időket magyarázgatva, és olykor egymással jól összevezve. Egyre több a virtuális gyülekezeti tag, akik ugyan megtehetnék, hogy valóságos résztvevői legyenek egy közösségnek, de inkább csak meghallgatják internetről és MP3-ról az alkalmat, miközben főzögetnek, takarítanak, vagy éppen két hallott szolgálat között jót szundikálnak.

A másik oldalon pedig egyre inkább szembetűnik az, hogy az evangélium csak eszközzé lett egy hamis cél elérése érdekében: a siker, gazdagság és földi dicsőség érdekében. Az evangélium az ürrügy, vagy éppen az a dobantó, amely által az ember a korszellemnek megfelelő gazdagságba emelkedhet. Tökéletesen érthető, ha a bajba jutott és reménytelen emberek – mintegy utolsó kapaszkodót találva – rávetik magukat erre a lehetőségre. Leegyszerűsítve a dolgokat: mondj igent Istennek, és ő majd rendbe hoz mindent, mert egyébként nagyon szeret. Az evangélium tehát eszközzé válik, amelyet persze szépen, és a kor embere által elfogadhatóan kell csomagolni és tálalni. Minden sarkosságát le kell köszörölni, minden kontrasztját össze kell mosni. Ezért állítjuk tehát, hogy hamis az evangélium ily módon való használata és hirdetése, mert magát az evangéliumot is torzítja, hamisítja a cél érdekében.

HOGYAN ÉLHETÜNK HELYESEN AZ EVANGÉLIUMMAL?

Mindenek előtt úgy, ha megértjük és komolyan is vesszük, hogy az evangélium maga, Jézus. Tehát az evangélium nem lehet más, mint Jézus. Nem üzenhet mást, és nem jelenthet mást a hallgatóknak, csak azt, aki Jézus. Nem indíthat más irányba, csak Jézushoz. Nem adhat más célt, csak Jézust. Pál is így szólta és láttatta őt a korinthusi emberek előtt (1Kor 2,2).

Másodszor, tudnunk kell, hogy azért kell az evangéliumot a világnak hirdetni, mert az elveszett embernek egyszerűen erre van szüksége (1Kor 1,21). „A macskák tudják, mi a jó nekik” – hirdeti a reklám, csak az ember nem tudja, mire van igazán szüksége. Legnagyobb és legmélyebb problémáinkból – a bűnből, pokolból és romlott természetünkől – nincs más kiút, csak Jézus személye (Csel 4,12). Nem kiút a földi jólét, sem a látzatbékesség, vagy egy harmonikusnak tűnő emberi közösség. Csak egyetlen kiút van problémáinkból: Jézus, aki legyőzte legnagyobb ellenségünket, a halált.

Harmadszor, alázattal kell tudomásul vennünk, hogy a mi feladatunk csak a továbbadás (2Tim 4,2). Fontos célunkká kell válnia annak, hogy akiknek szóljuk és hirdetjük Jézust, azok azt megértsék. Igen, őt kell, hogy megértsék. Ehhez nem kell és nem is szabad az evangéliumot karcsúsítani, hanem imádkozva kell küzdeni azért, hogy a kor embere számára érthető formában közvetítsük Jézust. Korunk gondolkodását szükséges mélyebben megismerni, azzal foglalkozni, hogy hol vannak nyitott kapuk embertársaink életében, ahol az evangélium hirdetésével közeledhetünk hozzájuk. Szabad és kell azzal foglalkoznunk, hogy az evangéliumot képesek legyünk jól, érthetően, hallhatóan átadni. Ebben gyakorolhatjuk magunkat, akár egymás előtt is.

Negyedszer, nem szabad megkeserednünk és eltántorodnunk, ha szolgálatunkat nem kíséri látványos változások sora. Urunk pontosan tudja, hogy mikor, minek van ideje és helye, terveit hiánytalanul véghez is viszi a maga belátása szerint (Ézs 45,11). Sokan e meggyőződést nélkülözve, és látható eredmények hiányá-

ban válnak hallgatag, magukba forduló hívőkké, akik a rájuk bízott szolgálattal nem törődnek, mint a jézusi példázatban szereplő rest szolgálta (Mt 25,14-30).

Ötödször, el kell határolódnunk szívünkben attól a gondolattól, hogy az evangéliumot valamiféle siker érdekében

FÜLE LAJOS MÍG IDŐNK VAN

Amíg időnk van
– mennyi odalett! –,
s össze nem hajtja
URUNK az eget,
cselekedjünk jót,
kivel csak lehet!

A jobb kezünk ne
tudja, mit a bal,
de sejtve, hogy a
LÉLEK mit akar,
dicsérje JÉZUST
sok tett mihamar!

Mielőtt kór, baj,
vénség ránk tör itt,
az ablak, ajtó
mind bezáratik,
s a forrásnál a
vödör eltörik.

hirdetjük. Nem az a cél, hogy sikeres hívőként dicsekedhessünk: általam ennyi és ennyi ember tért meg. Mert meggyőződésünk, hogy ez nem is fog számon kéretni rajtunk, hiszen az élő hitet Jézus támasztja, teremti szívünkben Szentlelke és Igéje által, ha akarja. Aki eredménycentrikusan akar az evangéliummal üzletelni (Csel 8,18kk.), az éppen Jézus erejét, tervét és mindenhatóságát vonja kétségbe. A maga kezébe akarja venni

azt, ami nem rá bízott. De nem is az a cél, hogy olyan siker ígérteket vetítsük mások elé, amit Jézus sehol és soha nem ígért. Téves az az evangélium, amelyik a mennyország áldásait a földön ígéri megvalósulni. Jézus sorsa a mi sorsunk is egyben. Volt életében öröm és fájdalom egyaránt, átélt csodálatot, de gyilkos indulatokat is. Végül felment a mennybe, hogy ott készítsen helyet övének.

Kedves Olvasó! Több mint 2000 éve csodálatos kincs birtokosai vagyunk. Az a küldetésünk, hogy a drága kincset továbbadjuk. Indokolt-e, hogy visszahúzódóak és hallgatagok vagyunk? Szabad-e hagynunk, hogy hamisítványok sokasága félrevezesse és megkeverítse a körülöttünk élőket?

Álljunk inkább elő, helyesen gondolkozva az evangéliumról, és engedelmeskedve annak, aki a hirdetésével megbízott minket! Mert az evangélium hirdetése olyan befektetés, ahol nem a haszon, hanem maga az engedelmesség hozza meg a lélekben és testvéri közösségben való meggazdagodást. Az első keresztyének Jézussal és örömmel telve, teljes természetességgel adták tovább az evangéliumot. A Máté 24,12-ben azt mondja Jézus, hogy az utolsó időkben „a szeretet sokakban meghidegül”. Ez azt jelenti, hogy sokan a hívők közül nem fogják Jézust és az evangéliumot életük legnagyobb kincseként és gazdagságaként kezelni. De – folytatja Jézus – „aki mindvégig kitart, az üdvözül”, és: „Isten országának pedig ezt az evangéliumát hirdetik majd az egész világon, bizonyosággal minden népnek...”.

Tartozunk hát azok közé, akik Isten országának evangéliumát nem rejtegetik, hanem örömmel hirdetik!

Sípos Aba Álmos / Budapest

ISTEN MÓDSZEREIVEL AZ EMBEREKÉRT

pillanatképek a dziêgielôwi Missziói és Evangélizációs Központól

A magyar és lengyel nép kapcsolata hosszú évszázadokra nyúlik vissza. Ennek elsősorban történelmi gyökerei vannak: mindkét állam nagyjából ugyanabban az időben alakult, hasonló, bár közel sem azonos körülmények és

feltételek mellett. Közép-Európában sokáig a magyarok és lengyelek (valamint a horvátok) foglalták el azokat a területeket, ahol a keleti és a nyugati civilizációk kereszteződtek. Már ezek a feltételek és körülmények is erősen

befolyásolták a két nép közös sorsát, ugyanakkor forrásaivá váltak annak a csodálatos jelenségnek, amit magyar-lengyel barátságának nevezünk.

Erről a barátságról sokat írtak, kifejezésre jutott mindkét nemzet művészeté-

ben, irodalmában, történelmi irataiban és a publicisztikákban. E kapcsolat talán legismertebb kifejeződése az a rímbe szedett közmondás, amit mindkét nép ismer és használ (leginkább koccintáskor hangzik fel): „Lengyel-magyar két jó barát / Együtt harcol, s issza borát / Vitéz s bátor mindkettője / Áldás szálljon mindkettőre!” – „Polak, Węgier, dwa bratanki / I do szabli, i do szklanki / Oba zuchy, oba żwawi / Niech im Pan Bóg b³ogos³awi.”

A magyar és a lengyel nép szoros kapcsolata egyébként egészen a honfoglalás koráig vezethető vissza: Géza fejedelem második felesége Adelajda, Ziemomysl fejedelem leánya volt, I. Boleszláv első felesége pedig Géza leánya, Judit volt. Szent László király viszont Lengyelországban született, sőt egyes források szerint az anyanyelve is lengyel volt.

A két nép közötti kulturális kapcsolat az Anjou-királyok uralkodásának idején, az ún. magyar-lengyel perszonálunió időszakában fejlődött számottevően. Amikor pedig Nagy Károly Krakkóban egyetemet alapított, sok magyar diák folytatta tanulmányait abban a lengyel univerzitásban. Idővel lengyel királya is lett Magyarországnak, mégpedig III. Ulászló személyében, később pedig Báthory István erdélyi fejedelem lett lengyel királlyá, miután nőül vette I. Zsigmond király leányát, Annát.

A törökök kiűzésében nagy szerepe volt Sobieski János lengyel királynak, aki azután menedéket adott Thököly üldözött kurucainak is. Ott bujdosott a szabadságharc elvesztése után II. Rákóczi Ferenc és Bercsényi Miklós is. Miután Lengyelország szétszakított, a magyar vármegyék gyűjtést szerveztek az ország egyesítéséért küzdő felkelőknek. Az ifjúság szimpátiából lengyel ruhában járt, sőt sokan átszöktek a határon, hogy harcolhassanak a felkelők oldalán.

A lengyel és magyar nemzet történetének legjelentősebb és legfényesebb fejezetei közé tartozik a magyar forradalom és szabadságharc időszaka 1848/49-ben, amelyben a legendás Bem apóval és Henryk Dembiński tábornokkal az élen több ezer lengyel tiszt és közkatoná vett részt. 1863-ban újabb lengyel felkelés tört ki, több száz ma-

gyar küzdött a lengyelek oldalán. A 19. század végén lengyel munkakeresők érkeztek Magyarországra, aminek következtében több ipari városban alakultak ki lengyel kolóniák.

Az I. világháborúban magyar földről közel ezer önkéntes jelentkezett a Lengyel Légióba, akik Józef Pi³sudski mellett harcoltak a lengyel függetlenségért. Amikor 1939-ben a hitleri német hadsereg és a sztálini szovjet csapatok lerohták Lengyelországot, több mint százezer menekült talált otthonra hazánkban. 1956-ban a szovjet rendszerrel szembe forduló két társadalom élénken reagált a másik országban zajló eseményekre, az október 23-i tüntetés is a lengyelek melletti rokonszenv kinyilvánításának jegyében szerveződött. A lengyelek is hasonlóképpen reagáltak a magyar eseményekre: vért adtak a magyar sérülteknek, gyógyszer és élelmiszerszállítmányokat küldtek Budapestre.

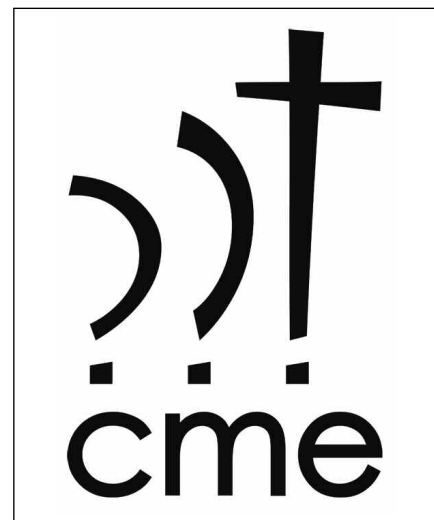
A hatvanas években eltérés mutatkozott a két ország között: míg a magyar gazdaság jobb életszínvonalat biztosított, addig Lengyelországban szabadabb szellem uralkodott. A nyolcvanas években szerveződő magyar ellenzék számára fontos kapcsolatot jelentett a lengyel ellenzékkel való közvetlen érintkezés, így a rendszerváltozás után nem véletlenül került közelebb a két állam hivatalos vezetése. 2007-ben pedig a magyar országgyűlés és a lengyel szejm március 23-át a magyar-lengyel barátság napjává nyilvánította.

A hagyományos lengyel-magyar barátság az egyházi életben is megnyilvánult. Igaz, ez a megállapítás inkább a római katolikus egyházra vonatkozatható, ahol szerteágazó kapcsolatok alakultak ki. Több magyarországi egyházi létesítmény őriz lengyel létjeleket: a kőbányai templom, a balatonboglári plébánia, az egykori lengyel táborok közelében lévő templomok, mint Csurgó, Leányfalu, Esztergom.

Ezzel szemben protestáns vonalon kevés kötődés követhető nyomon a két nemzet életében, ami annak is beszámítható, hogy Lengyelországban a reformáció egyházainak száma kevésbé számottevő (a lakosság 95%-a római katolikus!). Közülük legtöbben az evangélikusok vannak, mintegy százezen. A pünkösdiéek száma meghaladja a

húszezeret, a baptisták több mint hat-ezren vannak, a metodisták mintegy négyezren. Őket a reformátusok követik, csaknem háromezer-öttszáz taggal, míg az egyéb protestáns kisközösségek száma elenyésző. Ehhez mérten természetesen az evangéliumi keresztyének jelenléte is alig mérhető. Mindez azonban nem jelenti azt, hogy maréknyi kis seregük ne végezne áldozatkész szolgálatot. Sőt!

Néhány esztendeje indult el az evangélikus egyházon belül egy kegyességi mozgalom, aminek munkálkodása nyomán komoly lelki ébredés indult el. A lelki munka központja a dziêgielówi Missziói és Evangélizációs Központ (Centrum Misji i Ewangelizacji). Fő céljának a lutheránus egyháztagok lelki ébresztését, a hitre jutottak tanítását, lelkigondozását és szolgálatba állítását tekinti. Jelszava: „Isten módszereivel az emberekért”. Maga a szervezet 1997-ben kezdte meg munkáját, és működésére némi huzavona után áldását adta a hivatalos egyházi vezetés is. A dziêgielówiak az 1906-ban Sziléziában megalakult, de 1950-ben megszűnt Cieszynie-i Keresztyén Közösség (Cieszynie Spo³ecznoœæ Chrzecocijañska) jogutódjának tekintik magukat.

Fontos feladatuknak tartják többek között az egyház missziós és evangélizációs tevékenységének fokozását, a hitre jutottak gyülekezeti munkába való bekapcsolódását, a gyülekezetplántálást, valamint házi alkalmak tartását. Emellett nagy hangsúlyt fektetnek a biblikus család gondozás, az ifjúsági és gyermekmunka végzésére, a pásztori szolgálatra és a munkatársak lelkigon-

dozására, a lelkészek, teológusok továbbképzésére és szolgálatba állítására, a fogyatékkal élők és szociálisan rászorultak segítésére. Tevékenységüknek fontos része az ún. kulturális misszió (bábcsoportok, színjátszó körök bevonása az evangélium terjesztésébe).

Evangélizációs sorozatokat, konferenciákat, szemináriumokat, bibliaiskolákat szerveznek, kiadói és médiatevékenységet folytatnak, internetes tanácsadást végeznek. Nagy hangsúlyt fektetnek a különböző testvérszervezetekkel való kapcsolat ápolására, valamint a külszözióra (misszionáriusokat küldtek Burkina Faso-ba és Ukrajnába).

A szervezet 2004-ben indította el kiadói tevékenységét Valamirevaló (Warto) néven. Könyveket, szórólapokat, posztereket, egyéb kiadványokat jelentet meg. Valamirevaló néven újságot, Írott beszélgetések címmel pedig periodikát ad ki. Emellett foglalkozik hang- és képanyagok előállításával, ter-

jesztésével, illetve grafikai munkák előállításával, web-lapok szerkesztésével, rádióadót üzemeltet (Egyszerűen című rádióműsora különösen népszerű). Online könyvesboltot, a cseh határ közelében fekvő Cieszynben és Krakóban pedig evangéliumi könyvesboltot működtet.

A közhasznú feladatokat is ellátó Missziói és Evangélizációs Központ munkáját öttagú vezetőség irányítja, amelynek élén Paweł Anweiler lelkészelnök áll. Legközelebbi munkatársai Tadeusz Szurman, Jan Macura, Jerzy Samiec és Maciej Oczkowski. Különösen nagy hatással végzik a lelki szolgálatot és a bibliaiskolai oktatást Grzegorz Gienza lelképásztor, Paweł Gumpert diakónus, valamint Bartosz Ciećelar, Mirosław Czyż és Adam Podgórski lelkész-tanárok. Robert és Monica

Ciećelar szakterülete az utcamisszió, míg Marek Ciećelar a kiadói tevékenység koordinálásában jeleskedik.

Tekintettel arra, hogy a lengyelországi protestánsok viszonylag kevesen vannak, emellett pedig nagy szétszórtságban élnek, kemény harcot kell vívniuk fennmaradásukért és az evangélium terjesztésének ügyéért. Jó látni, hogy ebben a harcban nem csüggednek el, sőt számuk napról napra gyarapodik és sokasodik.

Bár magyarországi protestáns missziói egyesületeknek ismereteink szerint nincs közvetlen kapcsolatuk a lengyel evangéliumi mozgalmak képviselőivel, a lengyel-magyar barátság szellemében – és mert a keresztyén missziói közös ügyünk – hordozzuk imádságban dízélgelöwi testvéreink munkáját, könyörögve a lengyel nép lelki ébredéséért és azért, hogy az Úr áldja meg törekvéseiket!

Margit István / Pécel

(Forrás: www.cme.org.pl; www.warto.com.pl)

HÍREK – KÖZLEMÉNYEK

KÖZHASZNÚSÁGI JELENTÉS

A BIBLIA SZÖVETSÉG 2010. ÉVI TEVÉKENYSÉGÉRŐL

1) Végzett munka

I./ Általános áttekintés

A Biblia Szövetségnek tagjai hazánk, a környező országok magyarok lakta és – nem számottevően – egyéb államok területéről szerveződtek. A Biblia Szövetség tevékenységének egy részét alkotja a körzetekben is munkálkodó tagok saját program-terv alapján végzett munkája, ami összhangban van és segíti a központi cél megvalósítását. Jelen beszámoló a körzeti tevékenységet nem tartalmazza.

A központi szervezeti munkát a 15+3 fős Tanács (ezen belül 4 fős vezetőség), két állandó bizottság – mindezek önkéntesen –, valamint 5 személy főállásban (3 teljes, 2 pedig rész munkaidőben), és mintegy 300-400 személy önkéntes munkával végzi. Rendezvényeink jellemzője a keresztyén szellemiség és magatartásforma, valamint az evangéliumi örömhír képviselése, tanítása.

Több magyar és nemzetközi szervezettel volt szoros munka és információs kapcsolatban, de más szervezetnek a Biblia Szövetség nem tagja.

a./ A Biblia Szövetség Tanácsa háromszor ülésezett 2010-ben. A tanácskozásról rövid beszámoló tájékoztatta a tagokat a Biblia és Gyülekezet című folyóiratban.

b./ A Felügyelő bizottság 2011. március 26-án vizsgálta a 2010. év gazdálkodását.

c./ A Biblia Szövetségnek 2010. január 1-jén 890, december 31-én 884 fő magánszemély tagja volt. A tavalyi évben 10 személlyel bővült a tagok száma, 16 tagunk pedig meghalt. Kilépéssel vagy önkizárással senkinek nem szűnt meg 2010-ben a tagsági jogviszonya.

d./ A Biblia Szövetség körzetei fontos háttérét adják a célok megvalósításának. A körzetek aktivitása változó, a távolság vagy az idős kor sokszor nehezíti a kapcsolattartást.

II./ A BSz munkálkodásának részletes ismertetése

A BSz 2010-ben 112 központi szervezésű rendezvényt tervezett, ebből elmaradt a családi kenus tábor, a családos hét, a két hajdúböszörményi csendesnap és egy tanácsülés. Megszerveztük és megrendeztük:

- fiataloknak egyhetes programmal (táborozás): 10-13 éves fiúk-lányoknak kézműves és túra tábor (Lengyel községben); 13 év felett fiúknak kerékpáros környezetismereti (biharugrai madárvárta központi táborhellyel), lányoknak önismereti tábor (Lengyel, Annafürdő), kenus tábor (Lengyel, Annafürdő), kenus tábor (Bp. Békásmegyeri ref. gyülekezettel közösen a Rábára (16-30 éves korosztálynak) – összesen mintegy 100 személynek,
- fiataloknak rövid időtartamú (pl. egy napos) rendezvényeket, (tavaszi, őszi és szilveszteri programot 16 év felettieknek, amikor játékos, felszabadult légkörben egyszerre 40-50 személy volt péceli székházunkban),
- továbbképző tanfolyamot (augusztusban Egerbe, októberben Lengyelbe) a fiatalok között tevékenykedő önkén-

- teseinknek programonként 20-25 résztvevővel,
- állami gondoskodás alatt, illetve nehéz családi körülmények között élő 6-12 éves lányoknak (21 személy) egy hetes táborozást, költségtérítési igény nélkül,
  - szakkonferenciákat (5-5 napos időtartammal) pedagógusoknak (Pécel), orvosoknak (Zirc-Szépalma), teológusoknak (Pécel) mintegy 75 résztvevővel,
  - keresztyén etikai témákkal több konferenciát (általában 5 naposakat) felnőtteknek mintegy 230 résztvevővel (Pécel, Zirc-Szépalma, Berekfürdő),
  - nők számára január – május hónapokban egy-egy szombaton, Budapesten, nőket érintő programmal egész napos konferenciát, alkalmanként 80-120 résztvevővel,
  - házaspároknak kapcsolatépítő, probléma megoldást segítő programokkal ötnapos konferenciát 36 résztvevővel (Szépalma),
  - bibliaiskolai oktatásban – hat tanár és egy adminisztrátor tevékenységével – 64 alkalmon, több mint 350 hallgató részesült a következő, háromféle oktatási forma szerint: Pécelen, háromnapos, bentlakásos módon 12 oktatási rész került megtartásra; kihelyezett bibliaiskolai alkalmakon, gyülekezetek szervezésében pedig Tiszakeszin 1 alapképzési és 4 szakképzési, Cegléden 2 alapképzési és 4 szakképzési, Tatabányán 5 alapképzési, Debrecenben és Békés megyében 6-6 alapképzési rész oktatása történt; Budapesten – az év első két harmadában – két évfolyam hallgatta minden hónap második szombatján alkalmainkat, szeptembertől azonban már három évfolyamban 177 hallgatót tanítottunk,
  - júniusi és szeptemberi családi napot szerveztünk szabadidős és ismerkedő programmal (Pécel, 150-200 személy),
  - egnapos, régiókhöz köthető konferenciát Budapest, Miskolc, Debrecen, Nyíregyháza, Nagybecskerek (Szerbia) városban összesen mintegy 2000 résztvevővel,
  - a 2010. évi tavaszi-nyári árvizek elsősorban Észak-magyarországon számtalan településen pusztították védtelen családok ingatlanait. A tár-

sadalom, a politikai pártok, segélyszervezetek önfeláldozó segítségéről tettek ezekben a hetekben bizonyosságot. A Biblia Szövetség is sajátos eszközeivel sietett segíteni, amikor megkereste a hivatalos egyházi fórumokat, felajánlva fiatalok ingyenes táborozási lehetőségét. Ezekre a megkeresésekre nem kaptunk választ, de volt olyan református gyülekezet, ahol elfogadták a felkínált támogatást. Így 10 cigány kislányt egy felnőtt kíséreléssel fogadhattunk a gyermekhéten, akiknek még az útiköltségét is a Szövetség fizette ki. Ugyanezen a héten még két árvízkarosult lány, illetve egy másik faluból öt, rászorult gyermek hasonló támogatásban részesült,

- szintén az árvízkarosultakat segítőtük, amikor egyik szövetségi tagunk kezdeményezésére 6 ágyat szivacsbetéttel juttatott el a Szövetség az érintett területre,

– folyóiratot (Biblia és Gyülekezet) jelentettünk meg négyszer, 1500-1500 példányban, amit előfizetőknek és árus példányként terjesztettünk bel- és külföldön,

- német nyelvű, szervezetünket bemutató kiadványt is megjelentettünk,

– 1995-től rendszeresen szervezett Fontos kérdések című sorozatunk (társadalmi, etikai, teológiai jellegű kérdések) 140. előadása decemberben hangzott el Budapesten, a hanganyagot több száz példányban terjesztjük.

- Külön bizottság foglalkozott szervezetünk alkotmányhoz kapcsolódó koncepció-javaslatával, amit novemberben megküldtünk az Alkotmány-előkészítő eseti bizottságnak. Elkészítettük és benyújtottuk szervezetünk javaslatát a református liturgiai reformhoz is.

Az önkéntes munkatársak létszáma, akik a központi programok szervezésében, rendezésében felügyelőként, előadóként vagy akár takarítóként is részt vett, eléri a 350 főt, ezek közül számosan több rendezvényen is segítettek.

2) Mérleg és eredménylevezetés

Mérleg (ezer Ft-ban)

(előző év) (tárgyév)

A. Befekt. eszk.: **101.952 79.330**

I. Immateriális javak:	37	0
II. Tárgyi eszközök:	101.915	79.330
III. Befekt. pü-i eszk.:	0	0
B. Forgóeszközök:	125.356	135.911
I. Készletek:	0	0
II. követelések:	87	170
III. értékpapírok:	0	0
IV. pénzeszközök:	125.269	135.741
C. Aktív időbeli elhatárolások:		
Eszk. (aktívák) össz.:	227.308	215.241
D. Saját tőke:	227.306	214.676
I. induló tőke:	0	0
IV: eredménytartalék	124.731	227.193
V. lekötött tartalék:	0	0
VI. Tárgyévi eredmény közhasznú tevékenységből:	102.081	-13.072
VII. Tárgyévi eredmény vállalkozási tevékenységből:	494	555
E. Céltartalék:	0	0
F. Kötelezettségek:	2	565
I. Hátra sorolt kötelezettségek:		
II. Rövid lejáratú kötelezetts.:	2	565
G. Passzív időbeli elhatárolás		
Források összesen:	227.308	215.241

Eredménylevezetés (ezer Ft-ban)

(előző év) (tárgyév)

A. Összes közhasznú tevékenység bevétele (I.+II.)	134.856	42.589
I. Pü. rendezett bevételek	134.856	42.530
1. Közhasznú célú támogatás	8.600	8.623
a) alapítótól (kh. adomány)	7.934	8.053
b) központi költségvetéstől	0	0
c) helyi önkormányzattól	0	0
d) társadalombiztosítótól	0	0
e) egyéb	666	570
f) továbbutalási céllal kapott	0	0
2. Pályázati támogatás	1.446	1.554
3. Közhasznú tev. bevétel	8.611	8.892
4. Tagdíjból származó bevétel	0	0
5. Egyéb bevétel	116.199	23.461
II. Pénzbev. nem jelentő bev.	0	59
B. Vállalk. tev. bevétele (1.+2.)	676	667
1. Nem cél szerinti (váll.) bev.	676	667
2. Egyéb, cél sz. tev. bevétele	0	0
C. Tényleges pénzbevételek (A./I. + B./2.)	135.532	43.256
D. Közh. tev. költségei	33.349	55.456
E. Vállalk. tev. költségei	182	112
1. Nem cél sz. tev. költségei	182	112
2. Egyéb cél sz. tev. költségei	0	0
F. Összes költség:	33.531	55.568
G. Tárgyévi pü. eredmény	574	-205
1. Közh. tev. tárgyévi pü-i er.	574	-205
2. Váll. tev. tárgyévi pü-i er.	0	0
I. Adózás előtti eredmény	494	555
J. Fizetendő társasági adó	0	0

K. Tárgyévi eredmény	102.575	-12.517
1. Közh. tev. eredménye	102.081	-13.072
2. Vállalk. tev. tárgyévi er.	494	555

3) Gazdálkodást részletező jelentés

A Szövetség kiadásai közhasznú céljai megvalósítását szolgálták.

- 2010-ben a szervezet egyrészt tagjainak és szimpatizánsainak adományából, hagyatékából, másrészt az NCA pályázaton nyert, valamint az Országos Bibliaiskola Alapítványtól kapott támogatásból, illetve az Szja 1%-a felajánlásából fedezte anyagi kiadásait.
- 2010-ben a Nemzeti Civil Alapprogram (NCA), pályázaton 1.000.000,- forint támogatást ítélt meg, így tavaly a 2009. évi pályázat második részletével kiegészítve 1.554 ezer Ft érkezett számlánkra. A 2009. évi pályázattal elszámoltunk, ebből arra az évre közmű (gázdíj), postaköltséget, karbantartási számlát, és egy tintasugaras nyomtató vételárát számoltuk el. A 2010. évi pályázati összeget közmű- és karbantartási költségekre, biztosítási díjra fordíthatjuk, de vásárolhattunk egy gáztűzhelyt péceli teakonyhánkba, valamint egy számítógépet és egy szerkesztő programot. A támogatással ez év június végéig kell elszámolnunk.
- 2009-ben 1%-os SZJA felajánlásból 666 ezer Ft-ot kapott szervezetünk, amit a bibliaiskolai oktatás helyszínének bérleti díjára, és a kerékpáros fiú tábor programköltségére fordítottunk.
- 2010-ben az SZJA 1%-ának felajánlásából 570 ezer Ft-ot érkezett, ennek felhasználását a következő év jelentése tartalmazza majd. A Biblia Szövetség köszöni a felajánlott adó 1%-ot!
- Az Országos Bibliaiskola Alapítvány oktatási anyagok átadásával és pénz-eszközzel támogatta a szervezetet.
- Vállalkozási tevékenységből 667 ezer Ft bevétele volt a Szövetségnek. A vállalkozási tevékenység ráfordítása 112 ezer, így a realizált nyereség 555 ezer Ft volt. A bevétel ingatlan és telefon bérbeadásából származik, amit nem osztott fel, célja megvalósítására használta. A vállalkozási tevékenység bevétele az összes bevételhez viszonyítva 1,6 %, ez megfelel a közhasz-

núsági besorolásnak, ami legfeljebb 10 %-os értéket enged meg.

- Költségvetési támogatást a Biblia Szövetség nem kapott, központi költségvetési szervtől, állami elkülönített pénzalaptól, helyi és kisebbségi önkormányzattól, települési önkormányzatok társulásától, illetve mindezek szervétől támogatásban nem részesült.
- A BSZ más szervezetnek vagy személynek pénzügyileg rendezett támogatást vagy cél szerinti pénzbeli juttatást nem adott.
- Az egyesület önkéntes munkát végző vezető és egyéb tisztségviselői, munkatársai, tagjai tiszteletdíjban nem részesültek. A tisztségviselők közül munkadíjat munkavállalói minőségében a titkár kapott. A BSZ 2010-ben összesen bruttó 9.736 ezer Ft-ot fizetett ki munkabéreként az öt munkavállalónak; a titkári munkabér nettó 2.540 ezer Ft volt. A munkavállalók havi bontásban ételutalványt kaptak; üdülési csekkben, mint természetbeni juttatásban nem részesültek.
- A vagyonfelhasználás részletezése (ezer Ft-ban): A BSZ munkabérré 9.737; a munkavállalók közterhére: 2.541; béren kívüli juttatásra 833; igazgatásra: 1.055; biztosításra: 457; közüzemi díjra: 1.005; gépjármű üzemeltetésre: 1.546; egyéb gépek üzemeltetés-javítás-karbantartására: 291; épület karbantartás-javításra: 999; rendezvényre, konferenciára: 11.379; kiadványra: 150; nagy értékű tárgyi eszközre: 258; kis értékű tárgyi eszközre: 343; bankköltségre: 148; nyertes pályázatból: 445; egyéb kiadásra: 23 ezer forintot fordított.
- A BSZ-nek december 31-én 396 ezer Ft kötelezettsége volt.
- A vagyon 2009. dec. 31-én 227.308 ezer Ft, 2010. év utolsó napján pedig 233.346 ezer Ft volt. Az értékcsökkenési leírás értéke a 2010. évre 4.735 ezer Ft.

A BSZ cél szerinti tevékenységei közül a közhasznúakat részesítette előnyben, tevékenysége – reménységünk szerint – több ezer ember életére volt jelentős mértékben áldó hatással.

Soli Deo Gloria!

(A BSZ közgyűlése a 2010. évi közhasznúsági jelentést 2011. május 7-én elfogadta.)

HERJECZKI GÉZA ISTEN TITKAINAK SÁFÁRA

„Úgy tekintsen minket minden ember, mint Krisztus szolgáit és Isten titkainak sáfárait.”

Titkaid köröttünk feszülnek,
sebzett szívünkkel elvegyülnek.

Titkaid Uram, arra várnak,
miközben életünkbe vágnak,
hogy tovább adjuk őket másnak.

Sáfárrá Uram, miért tettél?
De ha már engem így szeretted!

add, hogy szemem mélyebbre lásson,
hogy szolgálj hű sáfárrá váljon,
titkod szolgálatára álljon!

* * *

PECZNYÍK PÁL HA MA VISSZATÉRNE!

Vajon, hogy fogadná Jézust földünk népe,
ha Ő – váratlanul – még ma visszatérne?
Temetőben: hívók sírja mind megnyílna,
s életre kelnének, amint meg van írva.

Jézushoz szállnának a levegőégbe,
hű Völegényéhez, menyasszonyi népe.
A világ fiai mind megdöbbenének,
megdermedne bennük a remegő lélek!
Még nagyobb eseményt látnának a népek,
ha élő hívők is mind útra kelnének!

Eltűnne hirtelen sok szülő, sok gyermek,
hiába keresnék, órájuk nem lelnék!
Kedvesüket az Úr magához emelte,
jajkiáltás, bánat uralkodna szerte.
Jézus szava megáll, örök hála érte:
eljön Arájáért, amint megígérte!

Boldog lesz a hívő,
kit mennybe ragadnak,
de jaj lesz azoknak, akik itt maradnak.
Keresnék már Jézust, epedve utána,
ó, de nem lelnék Rá, s fáradsz hiába.
Jézus jöhet még ma! Halljátok emberek:

Még tart a kegyelem, sietve jöjjetek!
Magához emeli azt, aki Benne hisz,
Ő az ajtó, az út, amely a mennybe visz!
Senkit nem kényszerít, csak hív,
csak vár minket,

hogy élet könyvébe írhasa nevünket.
Ám, ki a hívásra kemény nemmel felel,
arra kárhozat vár, mennybe nem juthat el!

„JÉZUS MA ÚGY URALKODIK, MINT...” össze-foglaló címmel rendeztük a Biblia Szövetség idei közgyűlését és csendesnapját május 7-én 10 órától Budapesten, a Nagyvárad téri református templomban. Közös ének után Dr. Makrai Tibor, a Szövetség elnöke köszöntötte az egybegyűlteket, majd Dr. Viczián Miklós alelnök kért áldást imádságban Istentől erre a napra.

A bevezető áhítatot Horváth Géza, Budapest-Pasaréti lelkipásztor tartotta „... csodálatos tanácsos” (Ézs 9,6) címmel, majd a Biai Református Egyházközség Nefe-lejcs Gyermekekórusa szolgált Fütőné Sípos Tünde ve-zényletével, amit Pecznyik Pál Jézus lábnyomában című verse követett. Dr. Sípos Ete Álmos főtitkár beszámoló-ja már a közgyűlési beszámoló része volt, amikor is szá-mot adott a 2010. esztendő főbb eseményeiről és a BSZ lelki-teológiai feladatairól. Ezt követte Pintér Elemér belső ellenőr beszámolója a Szövetség pénzügyi gaz-dálkodásáról, Dr. Mikolicz Gyula titkár pedig bete-rjesztette a 2010. évről szóló közhasznúsági jelentést. Mórén Tamás, mint Felügyelő bizottsági elnök tett jelentést. A beszámolókat a közgyűlés egyhangúlag fo-gadta el, s ezzel lezárta a 2010. gazdálkodási évet, majd tárgyalta és elfogadta a 2011. év költségvetését is.

A csendesnap-közgyűlés délutáni részében Zila Péter Budapest-Nagyvárad téri református lelkész az Ézs 9,6 alapján az erős Istenről tartott igemagyarázatot, Sípos Aba Álmos Budapest-békásmegyeri lelkipásztor pedig az örökkévaló Atyát mutatatta be. Az együttléti közös imádsággal zárult.

A rendezvény meleg, testvéri légkörben zajlott, a jelenlévők közül igen sokan, idősek és fiatalabbak végig ott maradtak a csendesnapon. A résztvevők között köszönthettük az erdélyi CE Szövetség, valamint a Feketegyarmati Református Egyházközség képviselőit is, ami kifejezte a szoros testvéri összetartozás igényét és szükségességét.

Az együttléteket Mórén Tamás és Földvári Tibor orgona-játéka tette teljessé. A szünetben a résztvevők a helyi gyülekezet vendégszeretétét élvezték, miközben a rendel-kezésre álló időt arra használhatták, hogy ismerkedjenek, és ápolják a testvéri közösséget. Hisszük, hogy e tekintet-ben is áldásokban gazdagodtunk ezen a napon. (A Biblia Szövetség honlapján www.bibliaszov.hu a közgyűlésről bővebb képes beszámoló található.) **Margit I.** ■

*

Örömmel és hálással adunk hírt jelentősebb rendez-vényeinkről, amiket az előző lapszámunk megjelené-sétől eltelt időszak alatt szerveztünk:

- A budapesti bibliaiskolán az első hároméves tan-folyam befejeződött. A hallgatók közül huszonnégyen vehették kézhez bizonyítványukat.
- Először szervezett májusi időpontra (15-ére) regionális csendes napot a miskolci körzet. Az utolsó idők várható eseményeihez kapcsolódó szolgálatok erő-sítették bennünk Jézus visszajövetelének várását, kitarva előttünk a ránk váró időszak bibliai kijelenté-seinek tárházát.

- Nagybecskerekén (Szerbia), a református gyülekezet tavaszi csendes napján a keresztyén életéről beszélget-tünk és ehhez kapcsolódtak az igeszolgálatok is. A gyülekezethez tartozó Módos nevű falu református közösségében (három éve a községet szinte teljesen letarolta a Temes folyó áradása) is szolgálhatunk, és a péceli ESE ruhaadományát is átadhattuk.
- Családi napunk (jún. 4.) ezen a tavaszon is gazdag áldást nyújtott a résztvevőknek. A felnőttek a közös-ségről és a személyes problémák megoldását segítő közösségi kapcsolatokról, a fiatalok a tini teaházban a biztos keresztyén jövőről beszélgettek. Az ovisok önfeledt kikapcsolódását a nagyobbak vasárnapi iskolája egészítette ki.
- A Bibelbund International június elején Dübendorfban (Svájc) tartott kongresszusán a Biblia Szövetséget nyolcan képviselték, ahol Kijelentés és a Biblia cím-mel Dr. Sípos Ete Álmos főtitkár is előadást tartott.
- A házaspároknak szervezett konferenciát (06. 19-24.) ezévben is a megszokott helyen, a szépalmai hotelben tartottuk Dr. Pálhegyi Ferenc vezetésével.
- A 10-13 éves fiúk és lányok tábortát június 26-július 2. között a Nógrád megyei Vanyarcon szerveztük. Gedeon és Eszter története tartalmas és maradandó üzenettel gazdagította az együttléteket.
- Az új evangélikál mozgalom történetével, gondolat-rendszerével, napjaink praktikumával és a lelki életre gyakorolt hatásával foglalkozott a péceli teológus kon-ferencia. A tudományos igényű előadásokat gazdagí-tották az éjszakába nyúló közös beszélgetések, valamint az Isten országáról szóló példázatokhoz kapcsolódó áhítatok. ■

*

A június 18-ára tervezett tanácsülés elmaradt, legköze-lebb szeptember 24-én találkozunk a BSZ tanácsának tagjai. ■

*

Folyóiratunk legközelebb 2011 októberében jelenik meg. Lapzárta: 2011. szeptember 1.

*

Halottaink:

- ✠ **Bogyó Ferenc** (1928) Budaörs,
- ✠ **Borbás Béla** (1926) Ór,
- ✠ **Koncz István** (1927) Nyíregyháza,
- ✠ **Turda Andrásné** (1938) Gérce,
- ✠ **Dr. Zátornyiné Kegyes Teréz** (1932) Budapest.

Mi, itt maradottak mindig nehéz szívvel állunk meg egy-egy kedves testvérünk koporsója, hamvait tartal-mazó urnája mellett. Az elhunytak számára viszont az ígéret már beteljesült, életük célba ért, Jézus trónja előtt magasztalják a Szentháromság Egy Örök Istent. Leg-alábbis mindazok, akik az Úrban hunytak el. Testvéreink megváltott életéről már itt, ezen a földön jó bizonyosságot szerezhettünk. Bizonyosságtételük, hitvallásuk, szolgálá-tuk Isten irgalmas szeretetéről prédikált. Hálás szívvel vesszük számba a Biblia Szövetségben végzett munká-jukat. Legyen emléküek áldott közöttünk is!

MEGHÍVÓ

a Biblia Szövetség csendes napjára, a nyíregyházai református templomba

2011. augusztus 21-én (vasárnap) 10.00 órától

* * *

PROGRAM

Érted, hogy Isten mit akar veled?

(Biblia, Dániel könyve 5,1-31 rész alapján)

Istentiszteleten:

- Ünneprontó írás a falon... – *Dr. Sípos Ete Álmos lp.*
- A tolmács – *Papp Tibor lp.*

Ebédszünet után:

- Belszár király bűne – *Sípos Kund Kötöny esp. lp.*
- A mérleg a mennyben van! – *Nagy György lp.*
- Aki nem fogta meg a mentőövet... – *Vincze András lp.*

* * *

A Biblia Szövetség tagjait és az érdeklődőket szeretettel várja a vendéglátó gyülekezet és a szervezők!

MEGHÍVÓ

HITBEN JÁRÓK ÉS IFJÚSÁGI SZOLGÁLÓK

TOVÁBBKÉPZÉSÉRE

Pécel, **augusztus 18-21.**

* * *

PROGRAMTERV (a szakmai program ismertetésével)

aug. 18. (csütörtök): 16.30 Szervezési képzési program: „*A Google hadművelet*” – új utak a szervezésben, kapcsolattartásban, mozgósításban; lehet-e szolgálati segédeszköz az internet (értékei, veszélyei,

hogyan még eredményesebben használhasd /vagy sem!) – *Dr. Viczián Miklós;*

aug. 19. (péntek): 11.00 Egészségügyi képzési program: „*Lehet-e szabadulni a stressztől?*” A szolgálat, dolgozó embert már fiatal korban is veszélyezteteti a stressz. Ami fontosat ismernünk kell a stresszről, viszonyulás a stresszhez,

van-e segítség? – *Dr. Erdélyi Judit;*

16.00 – 18.30 Pedagógiai képzési program: „*Olyanok a cigányok, amilyenek mi ismerjük őket?*” (előadás személyes bizonyosságtétellel, vetítéssel) Egyre több cigány fiatal vesz részt a gyermektáborokban, hazánk lakosságának cigány nemzeti-ségű számaránya jelentősen növekszik. A fehér bőrű keresztyének és a cigányok közötti határ áthatolhatatlannak tűnik, ennek egyedüli oka a cigányságban keresendő? Az előadó segítséget ad megismerésükhöz, a misszióhoz. – *Lakatos Gabriella;*

aug. 20. (szombat): 10.30 Lelki tudományok képzési program: „*A pozitív gondolkodás a Biblia mérlegén*”

Pozitív gondolkodási divat a világban, és nagy a készlet erre a keresztyének között is. Az előadó segít tisztán, keresztyéni módon tájékozódni a divatos gyakorlatban. – *Sípos Ete Zoltán;*

aug. 21. (vasárnap): 11.00 Gyakorlati képzési program: „*Nem csak a pudingjuk más*” Amit az angolszász keresztyénektől tanulhatunk: életvitelük, gyülekezeti életük, tanításuk, és amiben mi vagyunk jobbak. – *Mikolicz Gyula*

* * *

A részvételi költség 9.000,- Ft, ami tartalmazza a három éjszakai szállás, a kirándulás, a három reggeli és vacsora, valamint a négy ebéd költségét.

A jelentkezéseket a **Biblia Szövetség, 2119 Pécel, Kálvin tér 2/B** postacímen, a **28/452-334-es** telefonszámon, vagy a **bsz@bibliaszov.hu** e-mail címen várjuk.

BUDAPESTI BIBLIAISKOLA

2009-ben indult évfolyam:

Szept. 10. – 21. r. – Apol. I. ❖ Okt. 8. – 22. r. – Apol. II. ❖
Nov. 12. – 23. r. – Sz. ev. I. ❖ Dec. 10. – 24. r. – Sz. ev. II.

2010-ben indult évfolyam:

Szept. 10. – 11. r. – B. teol. I. ❖ Okt. 8. – 12. r. – B. teol. II. ❖
Nov. 12. – 13. r. – Herm. I. ❖ Dec. 10. – 14. r. – Herm. II.

2011-ben induló évfolyam:

Szept. 10. – 1. r. – Ósz. ❖ Okt. 8. – 2. r. – Ósz. ❖
Nov. 12. – 3. r. – Ósz. ❖ Dec. 10. – 4. r. – Ósz.

A budapesti bibliaiskola más, kihelyezett tanfolyamoktól eltérő feltételekkel működik, ezért kérjük, hogy aki ezen a tanfolyamon szeretné pótolni elmaradását, az mindenképpen előzetesen egyeztessen Csapkovics Bertalan bibliaiskolai munkatársunkkal (tel.: 30/757-1873, e-mail: info@bpbibliaiskola.hu)!

30+ TALÁLKOZÓ PÉCELEN

A 30 életév feletti fiatalokat várjuk a következő rendezvényre

2011. szeptember 17-én 10.00 órától
a BSZ péceli székházába.

Téma: „Egymás szemében” – azaz Isten és egymás szemében. (Miként látják egymást a nők és férfiak?)

Miért olyan nehéz ismerkedni? Milyen téves elképzeléseink, elvárásaink vannak a másik nemmel kapcsolatban?

– stb. És ezzel szemben hogyan lát Isten bennünket, milyen a helyes kép rólunk?)

Az ismerkedéshez, beszélgetéshez sok szabadidőt is biztosítunk.

Hozz szendvicset! Teával, kávéval a vendéglátók kedveskednek majd.

HÍVOGATÁS

FIATALOK SZÁMÁRA

2011. október 15-ére.

Akkor most szabad vagy nem szabad?

címmel beszélgetünk a szabad akaratról, mindarról amit a fiatal keresztyéneknek is tudni lehet.

10 órára várnak minden érdeklődő fiatal (15 éves életkortól) a szervezők a BSZ péceli székházába.

MEGHÍVÓ

A DEBRECENI BSZ CSENDES NAPRA

2011. október 1-jére, a Mester utcai református gyülekezet templomába.

A lelki programot összeállításán még dolgozunk. Minden BSZ tagot és érdeklődőt szeretettel várunk 10.00 órára!

BIBLIAISKOLAI TANFOLYAM

(2011. év II. félév)

BIHARUGRA-SZARVAS-FÜZESGYARMAT:

Okt. 1. – 10. r. – Újszöv. ❖

Nov. 5. – 11. r. – B. teol. I. ❖ Dec. 3. – 12. r. – B. teol. II.

Szervező: Pentaller Attila, tel.: 20/549-5457

CEGLÉD: Okt. 22. – Gyül.ép.

Szervező: Nyujtóné Tóth Irén,
tel.: 53/310-059, 20/486-3265

DEBRECEN:

Szept. 17. – 12. r. – B. teol. II. ❖ Nov. 19. – 13. r. – Herm. I.

Szervező: Szegedi Kálmánné,
tel.: 30/618-0633, 52/715-549

MISKOLC:

Szept. 17. – 4. r. – Ószöv. ❖ Okt. 29. – 5. r. – Ószöv. ❖

Dec. 3. – 6. r. – Ószöv.

Szervező: Tima László, tel.: 20/569-0442

TATABÁNYA: Szept. 3. – 14. r. – Herm. II. ❖

Okt. 15. – 15. r. – Dogm. I. ❖ Dec. 3. – 16. r. – Dogm. II.

Szervező: Lázár Sándorné, tel.: 30/754-6350

MÁTÉSZALKA: ÚJ TANFOLYAM!

Okt. 15. – 1. r. – Ószöv. ❖ Dec. 3. – 2. r. – Ószöv.

Szervező: Dr. Makrai Tibor, tel.: 30/626-3145

A tanfolyamra mindig a megnevezett szervezőnél kell jelentkezni.

A kihelyezett tanfolyamokra a résztvevők bejárnak és mindenki önálló. Pécelen bentlakást és teljes ellátást biztosítunk.

CSALÁDI NAP

2011. szeptember 3-án, szombaton,

péceli székházunkban, ahova várjuk a család apraját-nagyját. Köttött programok 10 órától, a délután a barátkozásé, ismerkedésé.

Előzetes létszámjelentést kérünk augusztus 31-ig!

Tel.: 28/452-334 vagy bsz@bibliaszov.hu

KONFERENCIA-AJÁNLÓ

A következő konferenciákra várjuk az érdeklődők jelentkezését!

- ☞ **aug. 8-12.** Pécel, lelki program felnőtteknek,
- ☞ **szept. 11-16.** Szépalma, lelki program felnőtteknek,
- ☞ **nov. 6-11.** Szépalma, lelki és szakmai pr. orvosoknak,
- ☞ **nov. 21-25.** Berekfürdő, lelki program felnőtteknek

FONTOS KÉRDÉSEK

A Biblia Szövetség Fontos kérdések előadásorozata:
– szeptember 11.: **Mit nevezhetünk egyháznak?**

– október 9.: **Alkotmány vagy tákolmány?** – gondolatok az új alaptörvényről

Az előadás 17 órakor kezdődik a Budapest, Nagyvárad téri ref. templomban (VIII. ker. Üllői út 90.), amit beszélgetés követ. Mindenkit szeretettel várunk a szervezők!

Első alkalommal rendeztük meg a 30+-os találkozót Pécelen, április 2-án, ISTEN ELFELEDKEZETT RÓLAM? címmel. A résztvevők a párválasztás és egyedül maradás kérdésére kerestek választ az áhítatban, személyes bizonyágtételben és csoportos beszélgetésben.

Csoportkép a Biblia szövetségi szolgálók és vezetők konferenciájáról, ahol a BSZ munkáját és jövőjét érintő kérdésekről tanácskoztak a résztvevők. A szövetségi munka lelki háttérét szolgáló előadások, beszélgetések segítették a felkészülést.

A nagybecskereki (Vajdaság, Délvidék) református gyülekezet templomába szervezett csendes nap résztvevőinek egy csoportja. A konferencián a Biblia Szövetség képviselői szolgáltak.

A Biblia és Gyülekezet című folyóiratra a 11742331-20003610 számlaszámon vagy postai utalványon lehet előfizetni
 Az előfizetési díj 2011-ben nem változik, azaz: belföldre: 2.200,- Ft/év; (2.000,- Ft/pld. 10 pld. felett); külföldre: - európai országokba: 4.500,- Ft/év;
 - egyéb országokba: 5.600,- Ft/év. Az előfizetés nélküli árus példány ára 350,- Ft. A folyóirat megjelenik negyedévenként.

A Biblia és Gyülekezet szerkesztősége és kiadóhivatala: a Biblia Szövetség címén
 Kiadja a Biblia Szövetség megbízásából az Ébredés Alapítvány, felelős kiadó: Szabó László

***

Biblia Szövetség címe: H-2119 Pécel, Kálvin tér 2/B Telefon/fax: 06 (28) 452-334 Internet: www.bibliaszov.hu E-mail: bsz@bibliaszov.hu
 felelős szerkesztő: Dr. Sípós Ete Álmos; szerkesztő: Dr. Mikolicz Gyula; rovatok: Cseri Kálmán, Sípós Ete Zoltán, Dr. Mikolicz Gyula, Margit István;
 címlap fotó: Önfeledt pillanatok a vanyarci (Nógrád megye) gyerektáborban; tördelés: Horváth Mária;
 fotók: Halász Sámuel, Horváth Mária, Mikolicz András, Dr. Mikolicz Gyula, Dr. Viczián Miklós
 (Kéziratokat nem őrünk meg és nem küldünk vissza!)

Nyomtatás: M és M Goldprint Kft. 1107 Bp., Mázsa u. 3. – HU-ISSN 0866-2932